

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח

קצר ואיכותי

תואר ראשון בשלוש שנים בלבד!

פרטים בעמוד 10

גלגולה של חפיסת שוקולד
סיפור מתוק מאת רחל נאוב

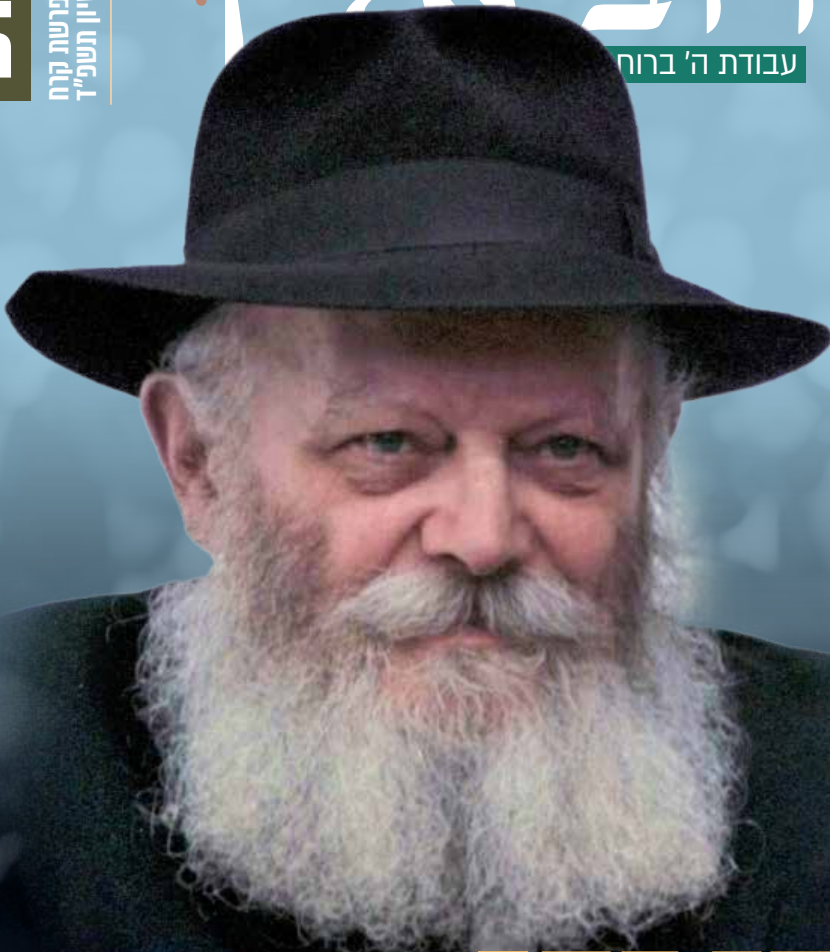
••

נשים כותבות תפילה / מדור חדש!

לפקוח את הטיניים / אהרן רזאכ

שמח בחלקי או שאיפה

לגדולות? / הרב יהושע שפירא

באנו להאיר

לרגל יום ההילולא השלושים
של הרבי מלובביץ' זי"ע
תשנ"ד-תשפ"ד

הלב שנדם

סיפור חייו של
הרב משה
קוטלרסקי, קצין
בכיר של הרבי
בחיל המהפכה
היהודית של דורנו

החלום התגשם,
הלילה היה שחור
משחור אבל הבוקר
לא מפסיק להאיר
הרב יוסף יצחק
ג'ייקובסון במסה
ייחודית

עוד שבוע נפגשים

לרכישה
סרקו את
הברקוד

+ כנסי קיץ בנין שלם
**מחזקים
חבפנים**
תשפ"ד

122 שיעורים

שימלאו אותך לשנה שלמה

הרבנית דנה תירוש + הרבנית ימימה מזרחי + צביקה ואפרת מור + הרבנית דנה סליי + הרב איתן שנרב + הרבנית אסתר לבנון + רחלי הומינר + הרב חגי לונדין + עמיר דנה + שרית לפידות + הרב שמואל אליהו + הרב אליעזר קשתאל + נטע לביא + הרב ליאור אנגלמן + אורנית פיג'ו + ד"ר הילה הוכלר + הרב אוהד תירוש + אפרת שטרן + שלומית קלמנזון + הרבנית נעמי שפירא + הרבנית זיוה מאיר + הרב יהושע שפירא + הרב דב זינגר + רוחמה בן יוסף + הדס לוינשטרן + הרב דורון פרץ + ד"ר נעמה סרבניק + עמית סגל + אליעזר רוזנפלד + תחיה שטמר + ועוד

אוצר של תורה

מועדי מבחן בתוכנית הלימוד בסוגיית לימוד התורה

זמן המבחן	מיקום	יום
בין השעות 19:30-21:00 לאחר מכן תתקיים במקום התוועדות עם הרב חיים שלום דייטש שליט"א	ירושלים - ביהמ"ד מעייני ישראל רח' אלעזר המכבי 3	שני ב' תמוז
בין השעות 19:30-21:00	בני ברק - ביהמ"ד נחלת אשר רחוב יהודה נחשוני 1 שכונת נוה אחיעזר	שלישי ג' תמוז
בין השעות 13:30-22:00	אתר לב לדעת - lladaat.co.il הכניסה באמצעות שם משתמש (מספר הנייד האישי) וסיסמה (מספר זהות)	שלישי ג' תמוז

שי לכל
נבחן:
הספר
אוצר
לקוטי
שיחות
לימוד
התורה

מלגות למצליחים במבחן:

70% ומעלה << 80 ₪ 85% ומעלה << 150 ₪

*המלגות לרכישת ספרים ומזון ברשת ספרי אור החיים, דברי שיר, יריד החסידות וברשת אושר עד.

לב
לדעת
תפארת שמשון

לב
לדעת
תפארת שמשון

התוועדות רבתית וסעודת ההילולא

ציבור בני הישיבות מוזמנים להתוועדות

לרגל יום ההילולא ה-30 של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זי"ע

שתתקיים עם המשפיע הגה"ח הרב חיים שלום דייטש שליט"א

בבית המדרש מעייני ישראל
רח' אלעזר המכבי 3 ירושלים

ביום שני ליל ג' בתמוז
בשעה 21:00

כל המעלות במזגן אחד

טורנדו אינוורטר המזגן הטוב והמוביל בישראל!

תתקדמו לטורנדו אינוורטר
חסכוני, שקט יותר
ובאותו מחיר של מזגן רגיל

יתרונות טורנדו אינוורטר

פיקוד שבת
מובנה

דירוג אנרגטי
++ A

4D MULTI
SWING

מנגנון שקט
במיוחד

חסכוני בחשמל:
פחות משקל ללילה

עד 7 שנות
אחריות מלאה

לייעוץ והזמנות התקשרו: *2095

להשיג אצל המתקינים המורשים, ברשתות החשמל ובחנויות החשמל המובחרות

פרסומי ישראל

הצרכנים קבעו טורנדו אינוורטר
המזגן הטוב והמוביל בישראל
לפי סקר דעת קהל מאי 2024

 TORNADO
יש מזגן ויש טורנדו אינוורטר

לפוגג את העייפות

למעלה מכוחותיו ועלול להזיק לבריאותו, וזה כמוכן עניין אחר. אבל כאשר השכל אומר להישאר במחיצתו של הרבי, אומר הרבי: תנו בי אמון, חזקו את ההתקשרות שלכם אליי וצאו לדרך לשמח יהודים אחרים. ודעו לכם - אומר הרבי - זה עומק הקשר, זה עומק הברכה שאני יכול להעניק לכם, וזה בעצם הדבר הכי נפלא שאתם יכולים לעשות, לראות איך אתם להיות שם עבור יהודי אחר.

יצאים לדרך

כל זה היה הכנה לסיפור שסיפר החסיד הרב יצחק דוב ליברמן. באחת השנים הוא נסע לחג השבועות לרבי, עם ידידו רבי דוד בוקובזה. הם נחתו זמן קצר לפני החג, והפרשי השעות גרמו להם לחוסר מנוחת הנפש, עייפות ותשישות. הוא חשב שהדברים יסתדרו מהר, אבל בפועל הוא מצא את עצמו למחרת היום - בעיצומו של היום הראשון של החג (בחו"ל) - במצב כבר של חוסר שינה.

הרב ליברמן אמר לעצמו: עייף-עייף, אבל בכל זאת - הרי אתה נמצא אצל הרבי, אז תשכח קצת מהגוף שלך... ובאמת, העובדה הזו גרמה לו לפחות לזמן מה לשכוח מהאיתנות שהגוף שלח. הכל היה טוב ויפה, עד שהגיע הרגע שבו החלו החסידים להתארגן לתהלוכה המסורתית של החג.

"בשעה הזו הייתי מותש לגמרי, והחלטתי שלא להצטרף לתהלוכה", הוא מספר בכנות. "ברמת התשישות כמו זו הייתי שרוי בה, בכל מקרה לא הייתי מסוגל לצעוד למרחק. ידידי דוד, שהגיע עם בני משפחתו כולל ילדים קטנים, עוד היה מותש פי כמה ממני. מספר דקות לפני התהלוכה שוחחתי איתו, וראיתי שהוא מדבר איתי בעיניים עצומות למחצה..."

הנוהג היה, שלפני צאת התהלוכה הרבי היה ניצב בפתח בית המדרש 770 כדי ללוות במבטו ולעודד את ההולכים. זה היה מחזה נדיר ומיוחד במינו - לראות את הרבי עומד, כמלך בגדוד, ומעודד את השירה של החסידים בזמן שקבוצות רבות של צועדים חולפות אל מול פניו.

"היינו בדילמה", ממשיך ומספר הרב ליברמן, "גם אני וגם דוד. לא רצינו בשום אופן להחמיץ את המעמד הזה, אבל ידענו שאין בנו הכוח לצעוד את כל הדרך. החלטנו אפוא לעמוד בפניה נסתר ולהביט במחזה מהצד. לצידנו עמדו עוד ילדים וזקנים שלא יכלו ללכת לתהלוכה, וחשבנו שמיד כאשר הרבי ישוב לחדרו נלך לדירה בה התארחנו כדי לנוח מעט

שלום חברים יקרים. אתם יודעים, לפעמים אנחנו נמצאים במצב שנראה שנגמרו לנו הכוחות. אין כבר אנרגיות, אין כבר משאבים, ואנחנו שואלים את עצמנו מהיכן יהיו לנו הכוח והעוצמה להמשיך בדרך, למלא את השליחות.

אני רוצה לספר לכם על כוחו של המשלח, כוחו של הרבי הפועל בקרבנו גם אחרי 30 שנה מהסתלקותו ביום ההילולא ג' תמוז שיחול השבוע. חשוב לומר כי לא צריך להיות חב"דניק בשביל להיות שליח של הרבי, צריך רק לב פתוח ולהסכים לקבל את הכוחות לשליחות. ובכנות אני אומר לכם, זו מתנה שאין דבר ששווה לה.

להתרחק זה להתקרב

זו הקדמה לסיפור הבא, אבל לפני כן ברשותכם אוסיף עוד הקדמה. בשלושת הרגלים היה נוהג קבוע אצל הרבי, שהחסידים האורחים מכל רחבי תבל - כולל כמוכן החסידים המקומיים - יצאו לבקר את יהודי ניו יורק בבתי הכנסת שלהם בשכונות השונות, שם היו חוזרים לפנייהם דברי חסידות ומשמחים אותם. הפרויקט הזה זכה לשם קוד: 'תהלוכה'. חלק מהשכונות היו קרובות יחסית - מרחק של כחצי שעה הליכה - ובחלקן היה מדובר בהליכה ארוכה מאוד.

תחשבו על הדילמה שהייתה מנת חלקו של חסיד באותה עת. מצד אחד, הוא כל כך רוצה להיות במחיצתו של הרבי, במיוחד אלו שהגיעו מארץ הקודש ומקומות אחרים, שכל דקה ודקה במחיצת הרבי הייתה יקרה להם; מצד שני, הם ידעו שרצונו של הרבי הוא שכולם ייצאו לשמח עוד ועוד יהודים, להביא להם את שמחת החג ואת הלהט והחמימות החסידית.

אפשר לומר שהתחדדה כאן נקודה מאוד משמעותית: דווקא מי שנענה לשליחות הזו, למרות שהוא מאוד מאוד רצה להיות במחיצת הרבי - דווקא ההתרחקות הזו כביכול, להפנות את הגב לבית מדרשו של הרבי ולצעוד קדימה לעבר שכונותיה המרוחקות של ניו יורק - זו דוגמה לכך שההתרחקות היא ההתקרבות, והיא מבטאת את הקשר העמוק עם הרבי. לעיתים היו גם כאלו שכביכול לא ויתרו ונשארו בבית המדרש, ומספרים שהם חשו על פני הרבי כמה הם מפסידים ברמת הקשר מכך שהם לא הולכים.

כמוכן, יש פעמים שההכרח לא יגונה או שבן-אדם אנוס, אולי זה

הרבי כבר כמעט פנה לכיוון חדרו, אלא שפתאום הוא הסתובב והישיר לעברנו מבט. הוא החווה בידו תנועה חדקה כמורה לנו להצטרף להולכים, והמשיך ועודד בתנועות חדקות עוד כמה פעמים, כשעל פניו חיוך רחב והארת פנים לא רגילה...

עם הכניסה צרומה!
יום שלישי / כ"ד תמוז 30.7 / אשקלון
בכל נפשונו
בב"ב 12
יום עיון בגבוהת ה' / צד

השיעורים מתמלאים והמקומות מוגבלים
להרשמה חפשו בגוגל "בכל לבבך 12" או סרקו

ההרשמה המוקדמת מסתיימת במוצ"ש פרשת חוקת

<< קופון הנחה מיוחד לקוראי קרוב אליך: 10030 >>

זה היום עשה ה'
נגילה ונשמחה בו

שחרית זה רב

בשמחה ובכלי נגינה

ראש חודש תמוז
אביתר
עם הרב שמואל אליהו

בהתרגשות והודיה לקב"ה

על ההכרה הרשמית של
ממשלת ישראל
ביישוב אביתר
כישוב ה-37 במועצה
האזורית שומרון.
ובתפילה לניצחון במלחמה,
השבת החטופים
ורפואת הפצועים.

בהשתתפות:

רב העיר צפת הרב שמואל אליהו
רב השומרון הרב אליקים לבנון
ראש מועצת שומרון יוסי דגן
ישיבת "אבינועם" באביתר ומשפחות היישוב

ראשון, א' תמוז, 7.7.24
5:15 הודו 6:00 הלל (משוער)
חזן | אלישיב שפנגנטל

התפילה תועבר בשידור חי ▶ לשכת הרב שמואל אליהו ▶ מועצה אזורית שומרון

למעוניינים // שאטלים החל מ-4:45 ממסוף רחלים

לפרטים נוספים: 050-794-4517

לע"ב הקדושים אביתר בורובסקי הי"ד, יהודה גואטה הי"ד, סמ"ר גלעד
ניצן הי"ד, סמ"ר מעוז מורל הי"ד ואפרים יעקב ויוסף באואר זצ"ל

עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה

יש לטרבב היטב בעת השימוש

פעם, באיזה מפגש חברים בצפת, ישבנו אצל אורן והוא שאל: "מי רוצה קפה?"
כמובן, לכל אחד היו הנחיות:
- "אני שותה שתיים סוכר."
- "אני בלי כלום."

- "חצי כפית".

- "אשמח לכך גרושה!".

כך חזר עם מגש ועליו 6 כוסות. התפלאתי כיצד זכר מה ביקש כל אחד ואחד, אלא שאורן, מצחיק כהרגלו, הניח את המגש על השולחן ואמר: "חברה, שמתי בכוולום שתי כפיות. מי ששותה בלי סוכר, שלא יערבב. מי שרצה שתי כפיות, יערבב טוב. כפית אחת? שיערבב קצת..." (חח)

הסתכלנו אחד על השני במבט של "וואו, איזה משקיען..." (חח)

כנראה שאני זוכר את זה עד היום כי יש שם איזה נמשל עמוק. ה' נוכח בחיים של כל אחד מאיתנו ברמה של שתי כפיות גרושות, השאלה היא אם אתה מערבב. השפע של ה' עומד ומוכן לרדת עלינו, השאלה היא אם יש לך כפית.

מסופר על הקוצק ששאל את תלמידיו היכן ה' נמצא, והם - כולם מלומדים ומקובלים - חיפשו את התשובה הכי הכי: "בכל מקום!", "בחלל הפנוי!", "אסור לחשוב על זה!" כך זרקו תשובות באוויר עד שענה: "ה' נמצא היכן שתינתנו לו להיכנס..."

פעם אמרתי למישהו שרק התחיל להתקרב: "תתפלל על זה". אמר לי בפשטות: "ואיך מתפללים?"

איך מכניסים את ה' לחיים? צריך לבנות את הקשר.

כשם שיש שיר בגוף, כך בנשמה יש שיר, מנגנון, של תפילה. לאט לאט אתה מוצא מה הם הדברים שפותחים לך את הלב, ומה לא.

אל תגיד "אין לי אמונה", תגיד "לא התאמנתי".

מה שנתן לי את ההשראה לכתוב את
השיר 'זמן הגאולה' היו שלטי רחוב
בצפת עם תמונה של הרבי, ותחתיה היה
כתוב: "הגיע זמן גאולתכם!"

ויש גם מלח ופלפל בחיים, וחריף ומר שמונחים בכוס קפה. הכרתי אנשים שמערבבים בעיקר אותם, מתעסקים אתם, במקום לתת להם לשקוע בקרקעית הספל.

לעומתם יש אור גדול בלב, ויש ניגון בחיים, ועין טובה לאדם שמולך, ולב אוהב, וכולם מחכים שנערבב אותם לתוך הקפה שלנו.

השבוע, בג' תמוז, מציינים שלושים שנה לפטירת הרבי. כמה השראה גדולה הוא נותן לעולם - בין לחסידיו המובהקים בין למעריציו בכל העולם - לפעול, לשנות, להשפיע, ותמיד לעשות יותר. אני נזכר עכשיו: מה שנתן לי את ההשראה לכתוב את השיר 'זמן הגאולה' היו שלטי רחוב בצפת עם תמונה של הרבי, ותחתיה היה כתוב: "הגיע זמן גאולתכם!" משהו בניסוח הזה היה מרגש. דווקא "גאולתכם". המבט החודר הזה שאומר "אני כבר בגאולה, היא פה! הגיע הזמן שגם אתם תפקחו את העיניים. הכניסו אותה לחיכם!"

אני כותב... והימים ימים לא פשוטים בעם ישראל, מבית ומחוץ. צריכים אנו יותר שמחה, יותר אמונה, יותר אחדות, כמו הסיכור בכוסות של אורן. זהו זמן שצריך לערב מהר וחזק, כי רוצים את מתיקות הגאולה!!

ולצבור כוחות להמשך החג.

"הקהל הלך והתקדם מול פניו של הרבי כשהוא מעודד אותם בתנועות ידיו המפורסמות בשמחה רבה, והנה הקבוצה האחרונה כבר חלפה מול הרבי".

חברים יקרים, כעת אני מבקש מכם להיות בריכוז ותקשיבו להמשיך הסיפור: "פתאום אני מבחין ממקומי שהרבי שואל את המזכיר הרב לייבל גרונר האם יש עוד קבוצות, וכשנענה כנראה בשלילה הרבי כבר כמעט פנה לכיוון חדרו, אלא שפתאום הוא הסתובב והישיר לעברנו מבט. הוא החווה בידו תנועה חזקה כמורה לנו להצטרף להולכים, והמשיך ועודד בתנועות חזקות עוד כמה פעמים, כשעל פניו חיוך רחב והארת פנים לא רגילה..."

"נו, איך אפשר להתלבט אחרי כזו דחיפה מהרבי? לא חשבנו הרבה, ופשוט התחלנו ללכת אחרי הקבוצה האחרונה שכבר התקדמה לה. תוך כדי התקדמות הסטנו את הראש לאחור ושמנו לב שהרבי עדיין לא נכנס פנימה, אלא חיכה לראות שאנחנו באמת צועדים עם התהלוכה... כך הצטרפנו אפוא לקבוצה שהלכה לשכונת פלטבוש הסמוכה".

רגע אחד, חברים, כעת מגיעה נקודת החיתום של הסיפור היפה הזה שכל כך נגע בי, וראיתי לנכון להביא אותו לפניכם להתוועדות שלנו במדור זה לכבוד ג' תמוז. הרב ליברמן מסיים ואומר: "הפלא הגדול היה לאחר כמה דקות של הליכה, כשגם אני וגם ידידי דוד הרגשנו שאנחנו מתמלאים בכוחות לא רגילים. ממש רעננות חדשה נכנסה בנו, כאילו קמנו זה עתה משינה ממושכת. ללא ספק, היו אלו אנרגיות שהרבי נסך בנו..."

רוח חדשה

חשבתי רבות על הסיפור המיוחד הזה, שיש בו תיאור של מישהו שכבר אין לו כוח להמשיך בדרך, אבל הרצון של הרבי מזכיר לנו את הרצון הנסתר של הנשמה שלנו לעשות את שליחותנו, גם אם הגוף מספר סיפור אחר.

מה בעצם הרבי אומר לנו בעידוד שלו ובחינוכו הרחב? אתם יכולים, יש בכם משאבים שאתם לא מכירים, תנו אמון ביכולת שלי לספר לכם שיש לכם כוחות נפלאים.

אפשר לומר שכל מי שנמצא ברגעים של קושי בשליחות שלו, כשהגוף אומר שאי אפשר - וכמובן, בסוגריים, חשוב לומר שיש גם זמנים שצריך להקשיב לו - אפשר לאמץ את החיוך של הרבי. זאת אומרת, לעצור רגע, לעצום עיניים ולהתחבר לרגע הזה שהרבי עומד בפתח 770 ומסתכל עלי. כן, עלי - על כל אחד מהקוראים ומהקוראות, והוא רואה אותי כאדם פרטי, עם השם שלי, עם הסיפור שלי, עם קורות חיי, והוא אומר: אני יודע הכל, כל הנתונים לפניי, ותדע לך שיש לך כוחות, יש לך עוצמות.

ובאמת, כשמתחברים לעבודת השליחות וכשמסכימים להתמסר למשימה - לעיתים זו יכולה להיות שליחות של רגע אחד, של סיטואציה בודדת, ולעיתים זה שליחות כמצב חיים מתמשך - מקבלים את הכוחות המשלח, ואז "רוח חדשה יתן בְּרַבְּכֶם".

לחיים לחיים. חברים יקרים, שנזכה להיזכר בחיוך הנפלא של הרבי הנותן כוח, בעידוד האישי שקיבלנו, ולצאת לדרכנו הנפלאה עבור כל מי שמחכה לנו. לחיים!

מפעל הפיס מזמין אתכם להגיש חיבורים תורניים בנושא:

דילמות הלכתיות בעיתות מלחמה

פרס ראשון 40,000 ₪

פרס שני 25,000 ₪ | פרס שלישי 15,000 ₪

חברי וועדת השיפוט הרבנים הגאונים שליט"א:

יו"ר הוועדה - הרב יעקב שפירא • הרב זלמן מלמד • הרב יעקב אריאל
 • הרב יגאל לרר • הרב אהרון פרידמן • הרב ברוך וידר • הרב בן ציון אלגזי
 • הרב יהונתן אביב - ראש המסלול

להגשה: www.nativ.co.il/pais

לפרטים נוספים: דוא"ל: chiburim2024@gmail.com

טל: 03-3135722 | סניפי אור החיים

מועד אחרון לשליחת החיבורים: ט' תמוז תשפ"ד 15.07.24

מפעל הפיס
הכל חוזר לקהילה

וְקָנָה לָךְ חֵבֶר

איזה מתוק העם הזה...

כלואות עמוק בגרון יצאו החוצה אחת אחרי השנייה.

"אני מבינה אותך ממש. גם דוד, הבעל של טוהר אחותי נכנס שוב. וגם אני רואה איך הצבע בעיניים של אחותי השתנה, איך האור שזרח בהן מאז שהם התחתנו קצת התעמעם. בסך הכל חודשיים הם היו נשואים, עמדו תחת החופה עם מיליון חלומות וחיוכים מרוחים על הפנים, מי חשב שגם להם החיים פתאום יזווזו ככה. זה קשוח, זה באמת קשוח. והיא הולכת למשמרות שלה בסורוקה ונותנת את הנשמה, והיא גרה אצלנו אפילו שיש להם בית מתוק לא רחוק מאיתנו. על כל פרט היא חשבה בעיצוב של הבית הזה, ימים שלמים התלבטה איזה שלט יהיה על הדלת עד שבחרה בשלט עץ עם עיטור רימונים: "היכנסו באהבה, משפחת ארגמן", כמובן עם מזוזה ותואמת ושטיח כניסה בצבע בורדו. אבל מי רוצה להיות בבית לבד עם כל המחשבות והדאגות לדוד?"

"לא יאומן שאנחנו מסיימות שמינית, נכון? איך השנה הזו עברה עלינו, עם כל האזעקות, ההתנדבויות, הדאגות. פלא שבכלל הצלחנו גם ללמוד קצת. אם היית שואלת אותי בחנוכה, הייתי אומרת לך שאין סיכוי שיש לי תעודת בגרות בסוף שנה. אין מצב! מי יכול ללמוד בתוך כל המלחמה הזו? אמנם הלכו לקראתנו ונתנו הקלות ועדיין... ההתנדבויות האלה הן הצלה, נותנות קצת אוויר להרגיש את השטח, להרגיש שאנחנו עושות משהו. קצת שוקולדים וחטיפים לחיילים שירגישו שאנחנו איתם. למרות שתכלס, מה שהכי צריך זה להתפלל עליהם מלא."

"רגע, אפרת, הכל בסדר? אני מדברת ומדברת, פתאום אני שמה לב שאת לא איתי. כבר ארזתי עשרה מארזים של ממתקים ואני רואה שאת עוד בראשון. מה העניינים, נשמה?"

"מעיין, תקשיבי, אח שלי נכנס לרפיח, ואני ממש דואגת". אפרת לקחת נשימה עמוקה: "אמנם זו כבר פעם שנייה, אבל כשהוא חזר חשבתי שזהו. הדבר הזה מאחורינו וחוזרים לנשום. חוזרים לישון בלי להתעורר מכל רשרוש, מכל צליל של הודעה אחרי עשר בלילה. חוזרים קצת לשקט, בלי שהעצבים יהיו מתוחים כל הזמן, ועכשיו כשהוא נכנס שוב כבר אין לי כוחות, אין לי את האש בעיניים שהייתה בפעם הקודמת, את הרעל, את ה"עם הנצח לא מפקד מדרך ארוכה". הדרך הזו ארוכה לי. נקודה. פשוט בא לי שייגמר כבר וזהו, מיציתי. עד כאן."

מעיין הגישה לאפרת חבילת טישיו, כי הדמעות שהיו כנראה

"די שייגמר כבר, שייגמר, לא מסוגלת יותר", אפרת המשיכה להוציא עוד ממחטות מהחבילה ומעיין ניגשה לתת לה חיבוק. "זה מעולה שאת אומרת את זה ככה במילים פשוטות וכנות. מותר גם להרגיש שהכוחות נגמרים, ולקוות שהם יתמלאו מחדש". בין כל השוקולדים היא לקחה חבילה של שוקולד שווה, הרימה דף לבן וכתבה עליו: "מעז ייצא מתוק" עטפה את השוקולד יפה ואפילו ציירה שני רימונים בצדדים (טוהר השפיעה עליה...) "קחי אפרתוש. לא מזמן למדנו בכיתה את סיפור שמשון כי זו הייתה ההפסטה, והמשפט הזה היה מאוד חזק בעיניי. בסוף מכל העו הזה, וההעזה הזאת, ייצא מתוק! את תראי!" מעיין נתנה את השוקולד לאפרת. "יאללה נשמה, נתפלל לטוב, בעזרת ה'".

כשהבנות התחילו להתפזר לארוחת צהריים, אפרת נשארה עוד קצת בין אריזות הצלופנים והמגדנות. ברקע נשמע הצלצול של האולפנה עם השיר "עם ישראל חי". "וואי איך יצאתי בכיינית מקודם ליד מעיין, אני חייבת לקחת את עצמי בידיים. אמנם השוקולד שהיא נתנה לי הוא מקסים, אבל בטח יש חייל אי שם שיצטרך אותו יותר". היא הכניסה את השוקולד לאחת השקיות והרגישה קצת יותר טוב...

הם הגיעו גמורים לבסיס אחרי תרגיל מסובך ומורכב שדרש מהם המון ריכוז, מיומנות וערנות. מתכוננים לדבר האמיתי. כמה הם מחכים כבר לפקודה שתגיע, ש"הפעם זה על אמת".

האדרנלין זורם בגוף. עוד מעט המפקד יכנס אותנו ונשמע ממנו הכי טוב. בשנייה שהוא יכנס, רק לפי המבט בעיניים נדע אם היינו טובים או "על הפנים". היום יום חמישי, והמפקד יודיע לנו אם יוצאים לשבת או לא. אני חושב על שירה בבית עם הקטנים, היא בטח משתגעת מדאגה ומתפללת שאני אצא כבר אחרי חודש בפנים. גם אני מתגעגע אליהם נורא. אבל מה שיהיה יהיה.

בית הכנסת המרכזי ישרון

נשים מתאחדות בתפילה

נשית אודות
ליאנת
ליאנת

תחנת מוזיקה
אביבן
אביבן

הלל עם ריקה רזאל · ראש חודש תמוז

יחד עם בנותיה מיכל והללי

לשמירת החיילים · החזרת החטופים · ורפואת הפצועים

דביר חיוק
סיון רהב מאיר
Words of Chisak
SIVAN RAHAV MEIR

ביהכנ"ס המרכזי ישרון
רח' קינג ג'ורג' 44, ירושלים | **בשעה 11:00**

א' תמוז
7/7

**WOMAN UNITED IN PRAYER FOR AM YISRAEL
ROSH CHODESH TAMMUZ MUSICAL HALLEL**

RICKA RAZEL AND HER DAUGHTERS MICHAL & HALLELI

FREE ENTRANCE > DONATIONS AT DOOR WILL BE APPRECIATED
SUNDAY, JULY 7TH, 11AM YESHURUN CENTRAL SYNAGOGUE, 44 KING GEORGE ST., JERUSALEM
YOUTUBE LIVE: "HALLEL TAMMUZ WITH RICKA RAZEL"

הכניסה חינם! תרומות יתקבלו בכרמה! הפשוט ביוטיוב "הלל תמוז עם ריקה רזאל"

כואבת הבטן כבר כמה ימים. חשבנו וירוס ויעבור, היינו אצל הרופא פעמיים והוא לא מצא כלום, רק אמר לעקוב. היום כשהגענו אליו שוב כי הכאבים ממש התגברו, הוא מישש לו את הבטן ונתן לנו לעשות בדיקות עם שמות מפחידים ביום ראשון בסורוקה על הבוקר. יוספי ממש כאוב ואני מתחילה לדמיין את התרחישים

כשהמפקד נכנס אני מבין שיש לנו מה להשתפר, הוא מדבר הרבה ואני מתחיל קצת לנקר, אבל את המילים שלו כשהוא פונה אליי: "בן-צבי, הצוות שלך נשאר פה בשבת", אני שומע היטב. הלב שלי מתכווץ ואני מצליח לראות רק דבר אחד בעיניים: את שירה מדליקה שוב נרות שבת לבד.

רגע לפני שהמפקד יוצא, נכנס מילואימניק מהאפסנאות. הוא מניח כמה ארגזים על השולחן. "קיבלנו עוד משלוח מתוק, מזמן לא אכלתם מקופלת, אה?" הוא צוחק ומכניס מקופלת אחת שלמה לתוך הפה. ביום שישי בבוקר אני רואה את יצחק, שגר כמה רחובות ממני, מתארגן ליציאה. אני יודע שהוא לא רוצה לפגוש בי, כי הוא יוצא

ואני נשאר... יש איזה מתח כזה בין הנשואים ליוצאים. איזה שטריות, שבוע הבא זה יכול להיות הפוך. כל פעם מי שצריך נשאר. כאילו שאנחנו מנהלים את העולם.

"יצחק, תעשה לי טובה, קח מאה שקלים, תקנה לאשתי בבקשה זר פרחים לשבת ותוסיף לה את השוקולד הזה שאני עכשיו נותן לך. מצאתי אותו פה בארגז והוא בול בשבילה. היא מתה על רימונים והיא בדיוק צריכה את המילים "מעז ייצא מתוק". תעשה את זה בשבילי?"

מחפש את הקומה הבאה בלימוד התורה?

בית המדרש הגבוה בישיבת עתניאל

פותח את שעריו לשנת תשפ"ה

בתוך ימי לחימה, אי ודאות וגבורה, מזמינים אותך למסע ארוך טווח ומעמיק בעולם התורה

שירה הדליקה נרות שבת ונתנה לילדים נשיקה על הלחי בעודם משחקים על השטיח. הזר היפהפה היה מונח בתוך אגרטל על השולחן והפיץ ריח נעים. "שבת שלום מתוקים". היא צנחה על הספה כאילו לא סערו בה הרגשות לפני רגע והבטן שוב התהפכה כשבירכה על הנרות, ועליו, ועליהם, ועל הילדים שלהם. הילדים המתוקים היו שקועים במשחק פליימוביל ושירה התחילה לומר קבלת שבת.

לפני שנעמדה ל"לכה דודי" נשמעה דפיקה בדלת, "שירה, זו שלומית". (אחת שמבינה שדפיקת דלת חייבת להיות עם הסבר מיד מאחוריה). שירה נשקה לסידור והניחה אותו. "תיכנס, מותק".

שלומית התיישבה ליד שירה ואפשר היה מיד להבחין שהיא חיוורת. "את לא מבינה... ליוספי

הלכה - הרב אורי הכהן
מבחן - איסור והיתר

עיון - הרב פדיה נגר
מסכת שבת

תכניות הליבה:

הכשרת

"מובילי רוח" בקהילה:

כולל מפגשים עם רבנים, דמויות ציבוריות ואנשי מקצוע

פנימיות התורה:

"משולחנו של פוסק" - הרב ישי שכטר
אתגרי הפוסק בדורנו

"איש תבונה" - בהובלת הרב אלחנן שרלו
פיתוח אישי של כלי שיח וייעוץ

שערים לפנימיות התורה - הרב פדיה נגר

ובנוסף

שיעור עם רה"י הרב רא"ם הכהן
"בית מדרש לרוחות הזמן" עם הרב אמנון דוקוב
ושותפות בשיעורי בית המדרש

- תנאים מיטביים • מלגות גם לרווקים • אפשרויות מגורים ותעסוקה
- בית מדרש נשים לנשות האברכים • קהילת אברכים חמה ופעילה

קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים
ושמרנו על האיכות

תואר ראשון בשלוש שנים בלבד!

ע"פ החלטת המל"ג

יום פתוח
ראשון הקרוב!
א' תמוז 7.7

25% פחות
בשכר לימוד

אפשר להצטרף
גם בשנה ב'

מתחילים לעבוד בשנה ג'

תואר ראשון ושני ב- 4 שנים

שילוב מודרנה ארוחה בריכה מלגת מעונות חינוך שנה א'

לפרטים והרשמה: 02-6750724 053-8254356

רח' ברך דובדבני 36, ירושלים rishum-jer@michlalah.edu

הכי נוראיים בעולם. כאילו אין מספיק מלחמות שצריך גם סרטים כאלה בחיים? ?

"וואי, שלומית, זה באמת מאוד מפחיד, אבל את יודעת איך זה, עושים המון בדיקות לפעמים רק כדי לשלול כל מיני מרעין בישין, בכלל לא בטוח שימצאו משהו. אבל אני יודעת מה זה להיות מודאגת ולדמיין כיך הדמיון... המחשבות שלנו רצות וקשה לנו לשלוט עליהן... בואי נגיד ביחד קבלת שבת בינתיים."

במוצאי שבת, כשהילדים נרדמו ושירה סיימה שטיפה, היא דפקה אצל שלומית. "שיהיה בהצלחה מחר בבדיקות. ה' אתכם. אל תדאגי." "שירה, את פשוט מהממת, איך את מצליחה לראות אותי עם כל הקושי שלך לבד?" "זהו, שאנחנו לא לבד" ענתה לה שירה. "וגם... הבאתי לך משהו..." היא הוציאה מהכיס חפיסת שוקולד. "קחי, אהובה, מעז ייצא מתוק! ואל תשכחי לעדכן מה קורה..."

אנשים עוברים ושבים במסדרונות של סרוקה, כיסאות גלגלים, מבוגרים וילדים. כל אחד נושא איתו את הסיפור שלו, את הסיבה שלשמה הוא הגיע לכאן. ולא, לא כולם מגיעים ללידות. הלוואי...

אחות מאירת פנים מודדת ליוספי חום ולחץ דם, מסבירה לו ולהורים מה כוללות הבדיקות. מרגיעה ומעודדת. פתאום מהמילים הטובות שלה זה נשמע פחות מפחיד. היא מראה לו ציורים ומשחקים שהוא יכול לשחק ביתיים וההורים ממלאים טפסים.

שלומית שומעת את האחות מדברת בטלפון. היא לא מצותתת, אבל בכל זאת מצליחה לשמוע: "לא, אימוש, לפחות שבועיים הוא לא ייצא עכשיו. הוא לא יגיע לאירוסין של יואב, כן, זה מבאס, מה נעשה? הצלחנו לדבר כמה מילים. זה גם משהו, נדבר שאגיע בערב, לא רוצה להתפרק פה ליד המטופלים שלי." כשהיא מסתובבת לראות כמה יצאו המדרים של יוספי, שלומית קוראת על התג: טוהר ארגמן. "יש לך שם מאוד יפה. הוא מאוד מתאים לך."

"תודה", טוהר מחייכת.

אחרי שעות של בדיקות הם יוצאים הביתה, כנראה שאין פה דרמה גדולה, ב"ה, חוזרים לרופא משפחה למעקב. הודו לה' כי טוב! שלומית קוראת לטוהר ומודה לה מכל הלב. היא גם מוציאה מהתיק משהו קטן ומתוק ונותנת לה... ככה לעודד קצת...

מעייין קמה בבוקר. נוטלת ידיים ומצחצחת שיניים, טוהר שישנה איתה בחדר כל עוד דוד במילואים ישנה שינה עמוקה, אמש נרדמה באמצע הלילה. איזו גיבורה אחותי, היא חושבת לעצמה, אשת חיל לגמרי. רגע לפני שהיא הולכת להתלבש, פתאום היא קולטת. על השידה של טוהר, ממש ליד התיק - היא משפפת עיניים, אולי לא לגמרי התעוררה אז היא קצת מדמיינת - היא מתקרבת ומרימה חפיסת שוקולד. כתב ידה מתנוסס שם במלוא הדרו ושני רימונים מעטרים את המילים שהיא מצאה בהן נחמה גדולה.

מה? לא הבנתי... איך זה הגיע לכאן ריבוננו של עולם? ?

רגש vs מעשה

תסתכלו להם בעיניים, תכירו אותם, אתם תחליטו מי מהם יותר עובד ה'.

חיים הרצמן.

בן 40, נשוי פלוס 6, מלמד בישיבה חסידית מהנחשבות. הנתונים של חיים טובים מאוד. התפילות שלו ארוכות ומתוקות, אנשים מגיעים מכל הארץ רק כדי לשמוע את התפילה שלו. כמה דמעות הוא שופך על צרות ישראל, על המשיח, על הגאולה. ההתלהבות של חיים בכל מה שקשור לקיום מצוות ולימוד תורה

יוצאת דופן, ממש אפשר להרגיש לידו את האש שבוערת בו, אש קודש. כל מצווה מקבלת את מלא תשומת הלב, הוא ממש מרגיש את קרבת ה' בקיום המצוות שלו.

גם הרגשות הפנימיים של חיים יוצאי דופן. הוא מהיחידים שממש מרגיש אהבה לה', לפעמים האהבה בוערת בו, מעוררת בו צימאון. לפעמים האהבה היא כמו מים, הוא פשוט מתענג על ה' וקרבתו.

לפעמים מרוב

אהבה לה' ודבקות עמוקה חיים לא ממש מגיע לקיום מצוות בפועל, הוא בעיקר עסוק בקשר העמוק שלו עם ה', גם אם זה לא תמיד יורד לחיי המעשה. במילים אחרות, חיים מתכוונן היטב למצווה שאותה הוא הולך לקיים, הוא ממש עובד קשה עד שהוא מרגיש את המצווה חודרת לו לעומק הנפש. עד שהוא לא מרגיש את ההתלהבות והאהבה מתעוררות הוא לא ניגש לקיים את המצווה, גם אם זה אומר שהוא לא יקיים את המצווה בכלל.

ממש ברור לחיים שהעיקר הוא הרגשת הלב והכוונה, ובלי שהן נמצאות המצווה לא שווה כלום. לכן עדיף לא לקיים מצוות אם הלב לא במקום הנכון.

חיים, אשריך, הסיכויים שלך נראים טובים מאוד.

עובד אלפועל

בן 52, נשוי פלוס 8, סבא ל-10 נכדים בלי עין הרע כן ירבו, רצף. עובד מקפיד להתפלל שלוש תפילות במניין. התפילות שלו שגרתיות לחלוטין, בלי התלהבות מיוחדת. הוא משתדל לכוון לפי הכוונות הפשוטות שכתובות בסידור ולרוב גם מצליח, אם הוא לא עייף במיוחד.

אחרי תפילת שחרית עובד מתיישב ללמוד חק לישראל וקצת ספרי מוסר, ובין מנחה לערבית הוא משתתף בשיעור בבית הכנסת. חוץ מזה הוא לא למדן גדול, גמרא הוא לא ממש פותח ובטח לא מונח בסוגיות. בזמנו הפנוי הוא משתדל לקרוא תהילים. מצוות עובד מקיים לפי מה שכתוב בכך איש חי, אם יש לו שאלות

הוא שואל את הרב של בית הכנסת. אין התלהבות גדולה במצוות שלו, האהבה ויראה שלו לא מתפרצות כמו לבה. בכלל הקשר שלו עם ה' יתברך סולידי משהו.

הוא לא מבין גדול, אבל נראה לו שה' רוצה פשוט שנעשה את מה שהוא אמר. את הילדים שלו הוא לימד שקשר אמיתי עם ה' לא משיגים בהתלהבות, אלא בקיום מצוות פשוט. אשריך עובד, בהצלחה בהתמודדות עם חיים.

קדימה חברים, עכשיו אתם.

לפני שהשופטים נותנים הכרעה סופית זה הזמן שלכם להשפיע. מי יותר עובד ה', חיים או עובד?

איזה מתח באוויר! האחוזים מטפסים! כבר עברנו את החצי. האחרונים שעוד מתלבטים מוזמנים להצביע. עשר שניות לסיום... יש לנו הכרעה ברורה.

חיים. כל כך לא מפתיע, אתה חביב הקהל.

עכשיו הכרעת השופטים.

המעטפה עם המנצח כבר נמצאת אצלי ביד, המתח עולה. השם

שרשום על הפתק בתוך המעטפה הוא הזוכה הגדול שלנו.

הנה אני פותח את המעטפה, מוציא את הפתק.

תופים בבקשה.

יש לנו מהפך!

עובד!

תרשו לי להקריא לכם את הנימוקים של השופטים להחלטה: ברור שטוב ונכון שעבודת ה' תהיה מתוך רגש והתלהבות, בסוף הקשר עם ה' צריך להיות חי.

אבל! חשוב לזכור שכל הרגש וההתלהבות הם בסך הכל אנושיים, הרגש הוא שלי, ומבטא את הנפש שלי. בסוף באיזשהו מקום אני נמצא במרכז ולא ה'.

מהצד השני המצוות הן הרצון של ה'. מי שמקיים מצווה, אפילו אם הוא לא מרגיש כלום, הנפש והגוף שלו עסוקים עכשיו רק בה' וברצון שלו.

לכן מי שמאוד אוהב את ה' אבל לא מביא את הקשר לידי מעשה בפועל פשוט מאבד את העיקר, ונשאר בתוך המעגל הסגור שלו עם עצמו. הדרך לקשר אמיתי עוברת בהכרח דרך קיום פשוט של מעשים פשוטים.

עומק הקשר.

איור: אהרון טירם

מזמינים מלון בירושלים ומקבלים ההמון

- מוזיאונים ומוסדות תרבות
- האקווריום וגן החיות התנכ"י
- הייליט – מופע הלייזרים בשמי ירושלים
- אוטואוכל בטיילת ארמון הנציב
- בואו לירושלים ליהנות
- מלילה שני בחצי מחיר*
- ומכניסה חינם להמון
- אטרקציות בעיר

לרשימת ההטבות המלאה חפשו בגוגל: ירושלים האטרקציות עלינו

פרק כ"ג / חייב תורה

דמו"ר הזקן הוא מייסד חסידות חב"ד, וכידוע חסידות חב"ד שמה דגש מיוחד על השכלה, על לימוד ברוחב ובהיקף. מאמרי אדמו"ר הזקן רחבים, מקיפים, עמוקים מיני ים, וגם בכמות מדובר בהיקף עצום של מאמרים. לכן ספר התניא במובן הזה הוא פלא עצום, כי אדמו"ר הזקן הכניס את כל תעופת מחשבתו וליבו הרחב לספר כל כך קטן. רבי לוי יצחק מברדיצ'וב אמר על ספר התניא בהתפעלות: איך אדמו"ר הזקן הכניס אלוקים כל כך גדול בספר כל כך קטן?!

יש לנו משימה להצליח לחצות את העולם הזה מקצה לקצה בלי ליפול, בלי להיכשל ובלי לסטות מהדרך. להסתכל על המציאות ולהצליח להתמודד איתה. אבל לאדמו"ר הזקן יש מאיתנו – אלו הרוצים ועמלים להיות בינונים – דרישות, על מנת שנצליח לעמוד במשימה הזו. אחת הדרישות היא ללמוד תורה. שוב, כמו שראינו, הבינוני הוא לא דווקא כזה שנמשך מעצמו אל לימוד התורה. יכול להיות שקשה לו, הוא לא ניגש אל הגמרא דווקא בצורה טבעית, זה הולך קשות לפחות בהתחלה. אבל אדמו"ר הזקן דורש מאיתנו ללמוד תורה. מדוע? יכולות להיות הרבה מאוד סיבות, אבל אדמו"ר הזקן אומר דבר מיוחד: הרי אנחנו עסוקים בפרקים האלו ביכולת של הבינוני להיות דבוק בה' יתברך. הצדיק דבוק בקב"ה 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע. חיים שלמים הוא לא נפרד מהקב"ה אפילו לא לשניה אחת. אבל לבינוני מדי פעם יש דברים שמסיטים את דעתו, וכשהוא לומד תורה, הוא לא לומד חכמה, הוא לא לומד אותיות. כשאדם לומד תורה הוא פוגש את הקב"ה במקום הכי-פנימי שלו – דיבורו ורצונו של הבורא יתברך.

דיבורו של הקב"ה איננו כמו דיבורו של בן אדם. לאדם יש הבל שבאמצעותו הוא מוציא את הדיבור, וכך כבר יש איזה פער בין הדיבור לבין מי שאנחנו. לעומת זאת, אצל הקב"ה כשהוא דיבר, הוא ודיבורו אחד. ולכן כשאנו לומדים תורה אנחנו בעצם מחבקים את המלך

במובן הכי-הכי קרוב. כשלומדים תורה, אנחנו לא רק יודעים משהו שלפני כן לא ידענו, אלא בזמן הלימוד נוצרת דבקות והתאחדות עם ה' יתברך. וללא ספק, הבינוני צריך את זה כאוויר לנשימה, כחמצן. במדרש, התורה נמשלת לבתו היחידה והקרובה של הקב"ה, והוא נתן לנו אותה בחסדו. אבל התורה הזאת היא לא רק רשימת הוראות איך להתנהג כאן בעולם הזה, אלא היא עומק-רצון של ה' יתברך. והרי עיקר הקשר הוא עם הרצון, אז שאנחנו לומדים תורה אנחנו מתאחדים עם רצונו של ה' יתברך וכך נוצרת בינוני דבקות.

כל יהודי צריך ללמוד תורה, אבל בינוני חייב ללמוד תורה כדי להרגיש את חוויית הדבקות הזאת עם ה' יתברך. כיצד מרגישים אותה? דרך רצונו. כך הוא מיישר את הדעת על ידי הדבקות בה', בין אם זה לימוד נגלה ובוודאי אם זה לימוד פנימיות התורה. האותיות האלו – מלשון 'אתא' (בא) – מביאות ונושאות בתוכן את רצון הבורא יתברך.

זה מאוד-מאוד תלוי בגישה. אם אדם מגיע ולומד תורה מתוך איזו גישה מרוחקת וקרה, הוא לא ירגיש מאומה. נכון, "המאור שבה מחזירן למוטב", אבל הוא מפספס כאן את הפרי העיקרי. לעומת זאת, אם אדם בא ואומר, במודעות מלאה: "אני כרגע הולך להיפגש עם הקב"ה דרך הדבר הכי-הכי קרוב אליו, שזו התורה! זהו רצונו שהוא גילה לנו ומסר לנו על ידי משה רבנו!", או-אז בזמן הלימוד נוצרת התאחדות. זה כמו להיכנס לחדר יחוד עם הקב"ה.

אדמו"ר הזקן בא לתמוך בנו, השואפים להיות בינונים. הרי אנחנו כל הזמן עסוקים בפסוק "כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיוך ובלבבך לעשותו", ואם אנחנו מפרשים ש"הדבר הזה" ה"קרוב" הוא הקשר והדבקות עם ה' יתברך, הנה לנו כאן דרך סלולה. בהמשך אדמו"ר הזקן ילמד עוד דרכים: התעוררות בתפילה, אהבת ה' ועוד, אבל כאן יש דרך סלולה שהיא לימוד התורה. הן בזמן לימוד התורה עצמו, הן אחרי הלימוד – כי הדעת שהאדם קנה נשאת איתו – האדם הלומד נעשה אחד עם נותן התורה.

אין ברירה, הבינוני כתלמיד של אדמו"ר הזקן צריך לתת עבודה, ללמוד תורה. לא די אך ורק בכוונות טובות, או בתפילה, או בהתבודדות, או באמירת תהילים וכל דבר אחר – חשוב מאוד ככל שיהיה, כי רק רצון הבורא יתברך שנמצא בתורה מעניק את הדבקות המקומית לבינוני.

שירים אָאָרָג

מה בין קורח ועדתו למשה ואהרן?
מדוע מחלוקת לשם שמיים ממשיכה הלאה,
הרי גם בה ישנה הכרעה?
מה רצונו של אדם במחלוקת אליה נכנס?

סוּפָה שֶׁל הַסּוּפָה

בְּמַחְלֶקֶת הַמִּתְנַגְּאִים,
לֹא יִשְׁאָר דָּבָר,
הֲרִי כָּל מָה שֶׁעֲנִין אוֹתָם,
זֶה הַיּוֹתָם "מָאן דְּאָמַר".

לֹא כֵן יִהְיֶה הַיְרָאִים,
הֲרִי מַחְכְּמַת הַבוֹרָא
קִבְּלוּ חֲלָקִים,
וּבְהֵם יִהְיֶה שְׁלִיחִים,
כְּשֶׁלְּאוֹתָם שְׁמִים יִהְיֶה צְדָדִים.

לְכֵן "מָה כִּי תִלְיֶנו עֲלֵינוּ",
וְלֹא לָנוּ הַמַּחְלֶקֶת הַזֶּה,
כִּי בְּנִגּוּד לְמוֹרְדֵינוּ,
אֵלּוּ יִמְנֶנוּ עַל אוֹהֲבֵינוּ,
וְאֵת סוּפָה עוֹד נִמְשִׁיךְ וְנִרְאֶה

משפחת מכללת אורות ישראל
משתתפת בצערו של
הרב איתן איזמן
י"ר חבר הנאמנים
על מות אשתו היקרה

הרבנית לאה מלכה ז"ל

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד יושבים שבעה בביתה של הבת אורית אלירו, רחוב נוף הרים 15 ירושלים.

חבר הנאמנים,	הועד המנהל	הנהלת המכללה,
סגל המרצים	העובדים	הסטודנטים

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

הרבה יותר מים חמים לשבת.
עכשיו במחיר מיוחד!

ALPHA+

SPIRIT+

מיניבר אלפא פלוס

₪2124 **1490**

מיניבר ספיריט פלוס

₪2490 **2190**

*290 ש"ח הובלה והתקנה

מאושר לשימוש במים החמים והקרים

בטבת

HPS
Water

*המבצע בכפוף לתקנון ט.ל.ח. | התמונה להמחשה בלבד.
לשעות בטוח! מתאים לתקנים 5452 | 900

להזמנות
***5018**

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

בתוקף עד- 31.7.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות. *התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים.

*5018

PAYNGO.CO.IL

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מתנה
על כל קניה
מהמודעה

מכירת קניץ

acer מחשב נייד 15.6"

Acer Extensa 15
EX215-34-31QW
NX.EHRET.001
Core i3-N305
128GB SSD
8GB RAM
Windows 11

1,699 ₪

ASUS מחשב נייד 12"

Asus VivoBook Go 12
E210MA
intel
64GB 4GB RAM
Windows 11s
Office 365+

929 ₪

SAMSUNG טאבלט עוצמתי
Galaxy Tab A

4G LTE +
WiFi
SM-T295

תמיכה בסיס
סוללרי lte

499 ₪

LG מסך מחשב
גיימינג UltraGear

1ms
165hz

27"

27GQ50F-B

899 ₪

CHIQ מסך מחשב

27" 24"

LMN27F650-R LMN24F650-R

489 ₪ 389 ₪

ערכת נס מקצועית הכוללת
2 ומקולים ומיקסר
Harmony

2,999 ₪

JBL ומקול נייד אלחוטי
PartyBox
Essential
Encore

787 ₪

aiwa בידורית אלחוטית
X50DSP Pro

חארת LED מתאמת
עמידה בפני מים בתקן
IPX-2
מיקרופון אלחוטי עם צג
דיגיטלי
חיבור USB למשמר מצב
הפעלת סטריאו
רדיו דיגיטלי ושלט חכם

555 ₪

אוזניות
אלחוטיות
Apple
AirPods
2 True
Wireless

Authorized
Reseller

499 ₪

גנרטור בנזין
3000W
דן פאזי
PT8500WE

999 ₪

קורקינט חשמלי
מתקפל
City Cross Ex

2,979 ₪

hp מדפסת אלחוטית
משולבת
OfficeJet Pro

8023

499 ₪

SENSOR משאבת אוויר
חשמלית נידת

249 ₪

bdk סוללת גיבוי
ניידת עם פנס

10,000mAh
99 ₪
20,000mAh
139 ₪

PHILIPS מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש ורטוב
S1141/00

169 ₪

HPS בר המים
המפואר
Spirit
touch

מצב
שבת

2,190 ₪

HPS בר מים שבת
אלפא פלוס
Spring

18183 מצב
שבת

1,490 ₪

Gold Line מיחם חשמלי
נירוסטה
מהודר לשבת

30 נוסות
179 ₪ ATL-1068
40 נוסות
199 ₪ ATL-1088
60 נוסות
249 ₪ ATL-1136

בלעדי! פילטר
לסינון אבנית

BRAUN מסיר שיער
לייזר בראון
Silk-expert Pro 5

PL5052

1,790 ₪

Star מאוורר תקרה
סטאר 3
44"

279 ₪

3341

Gold Line מחבט יתושים
חשמלי נייד

ATL-730

15 ₪

Tefal מגהץ
קיטור
טפאל

SV6116
הספק 2200
משאבת מים 5.3 בר

390 ₪

Hamilton Beach מגהץ אדים
2200W

19702

79 ₪

חדש!
רכישת תווי
מחסני השמל
באמצעות
מטבעות
דיגיטליים
(קריפטו)

SAMSUNG
מקרר מקפיא
עליון גימור
נירוסטה סמוסנג
ליטר 430
נפח 420 ליטר
RT42CG6004S9
2,990 ₪

אלקטרה
מקרר אלקטרה
4 דלתות
דלתות בעיצוב מפואר,
צג דיגיטלי חיצוני מואר,
מולטי קולינג
EL404W
ליטר 404
נפח 662 ליטר
2,690 ₪

אלקטרה
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
אלקטרה
ליטר 358
נפח 327 ליטר
EL45W
1,990 ₪ **מנוע Inverter**

אלקטרה
מקפיא ענק
168 ליטר
5 מגירות
ענקיות
אלקטרה
Multi Air Flow
EL195
999 ₪

מקרר משרדי קוביה
HomeX
אלקטרה
Fujicom
Midea
החל מ-**399 ₪**

LG
מקרר 4 דלתות
נירוסטה
ליטר 860
נפח 755 ליטר
GR-B919S
מנגנון שבת מובנה
12,990 ₪

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
אינורטר
ליטר 472
נפח 421 ליטר
S-J-8430-ID
3,990 ₪

Haier
מקרר האייר
4 דלתות
נירוסטה משחרת
ליטר 472
נפח 421 ליטר
HRF4494BX
3,990 ₪

BOSCH
מדיח כלים
רחב בוש
נירוסטה
SMS2IT11E
2,190 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
כולל פתיחה
אוטומטית
אלקטרה
EL929BL
1,690 ₪

מזגן לסלון 2 כ"ס
החל מ-**1,990 ₪**

מזגן 1.15 כ"ס
החל מ-**990 ₪**

מזגן נייד
TORNADO
FAMILY
NAKASUMI
החל מ-**990 ₪**

COLDER
מצנן האוויר
COLDER LONGI PLUS
עיצוב מרשים גבה וצר.
מידות: 1700X515X416
1,890 ₪

COLDER
מצנן האוויר
Colder Nero
צב דיגיטלי + שלט | יציאה אוטומטית כפול | ספיקת אוויר 10,000 מ"ק"ש | עיצוב מתקדם וייחודי - מראה מעוגל מרשים
מידות: 118x78x49
1,790 ₪

Haier
מכונת כביסה
פתח קדימי
הובר
ליטר 14 ק"ג
HWP14AMBC
2,690 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
פתח קדמי
1-8 ק"ג
בוש
ליטר 8 ק"ג
1200 סל"ד
WAN2425KPL
2,290 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח חזית
1-12 ק"ג
אלקטרה
ליטר 12 ק"ג
1400 סל"ד
EMM12400
2,190 ₪

Fujicom
מכונת כביסה
פתח חזית
1-10 ק"ג
ליטר 10 ק"ג
WM101W
1,590 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח חזית
1-6 ק"ג
אלקטרה
ליטר 6 ק"ג
EWM100164
945 ₪

BOSCH
כיריים אינדוקציה בוש
תד פאזי
אינדוקציה
PUE611BB5E
1,790 ₪

אלקטרה
כיריים גז
זכוכית
4 להבות
אלקטרה
100118/6800
599 ₪

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאטר
תצוגה דיגיטלית רחבה
SBI640
1,590 ₪

אלקטרה
תנור צר
משולב כיריים
גז אלקטרה
2050
999 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה
פתח עליון
ווירלפול
TDLR 55020L
1,690 ₪

אלקטרה
קולט אדים
60 ס"מ
אלקטרה
ELCP 8665
990 ₪

NESPRESSO
מכונת קפה
נספרסו
יבואן רשמי!
Essenza Mini C30
449 ₪

JIMMY
שואב אבק
שוטף אלחוטי
Jimmy HW9
990 ₪

שואב רובוטי שוטף
yeedi
Yeedi K650
690 ₪

אלקטרה
מיקרוגל 20 ליטר אלקטרה
ELM720GTB
199 ₪

Hamilton Beach
מעבד מזון
מקצועי
נפח קערה 3 ליטר
נולד אביב
לחיתוך קוביות
990 ₪

Selmor
פלטה שבת
מתגלגלת
סלמור
SE-376
פינוח חום אידיאלי
עשייה שיליקון,
3 דגות חום.
אידיאלית לפסח
ולטיולים
249 ₪

AMGAZIT
טאבון חשמלי
אמגזית
טמפרטורה
450° ע"ד
31554
990 ₪

Gold Line
2 סירים בינונית
ALT-300
89 ₪
4 סירים גדולה
ALT-400
109 ₪
6 סירים ענקית
ALT-500
129 ₪

פלטה חשמלית שבת
SE-376

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30
בתוקף עד- 9.7.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות.
*5018
PAYNGO.CO.IL

אלי גרוסמן, נער יהודי צעיר על אי בודד, מושפל על ידי מנהל בית הספר הנוצרי, אבל ממרחק אלפי קילומטרים מישהו שומע את קול הנער באשר הוא שם • **הרב משה קוטלרסקי** נקרא מיידית לנסוע ולהושיע את הנער, ועל הדרך להפיח חיים בקהילה יהודית מרוחקת • בסך הכל, זו הייתה עוד שליחות אחת מני אלפים שביצע, כאלה שהקיפו את העולם כולו והשפיעו על מיליוני יהודים • ואל תתבלבלו, השליח שחי יותר שעות בעננים מאשר על האדמה, היה הטיפוס המקורקע ביותר שיכולתם לפגוש • סיפורו של הקצין־החסידי־השליח שנפל לפני חודש בעת מילוי תפקידו, הוא סיפורו של מפעל השליחות שכונן הרבי מלובביץ זצ"ל > **לרגל ג' תמוז, יום ההילולא השלושים**

בניה זית

השליח הנודד

המקומיים היהודיים חייבים בלית ברירה ללמוד בבית הספר הכללי שהוא כמובן נוצרי פרוטסטנטי, ומדי יום בשעה אחת עשרה לפני הצהריים חייבים כל התלמידים להיכנס לכנסיה שבשטח בית הספר לתיפלה היומית. עד לאחרונה היה לבית הספר מנהל ליברלי-סלחן שנתן פטור לילדים היהודיים, הבעיה היא שהמנהל התחלף וזה החדש כעס מאוד על הפטור הזה וחייב את כולם להשתתף בתיפלה הנוצרית. לילדים היהודיים לא הייתה ברירה אלא להשתתף. רק הבן שלי, אלי גרוסמן, אמר שהוא מוכן למות ולא לדרוך בכנסייה. כשהגיע הזמן ובאמת הוא לא נכנס, המנהל היכה אותו באכזריות, השפיל אותו לעיני כל התלמידים, ופרסם בעיתון המקומי דרישה מכל התושבים לנדות ולהחרים את משפחת גרוסמן...

"לא ידעתי מה לעשות!" סיים היהודי את סיפורו, "זה אי קטן ומבודד. אין לנו אף נפש בעולם שיכולה לעזור לנו, והרגשתי שאני נחנק! פתאום אתה הגעת והזכרת את המילים 'הרבי מלובביץ', ומיד נזכרתי בצוואתה של סבתי מלפני 40 שנה! לכן אני מבקש ממך, אולי אתה יכול לעשות לי טובה ולדבר עם הרבי שיושיע אותנו?".

הרב קוטלרסקי מצידו לא נשאר אדיש: "עכשיו אני מבין מדוע הרבי אמר לי לנסוע לכאן בדחיפות כזאת! אתם הרי שרויים במצוקה נוראה! שמע נא, יש לי פתרון מצוין עבור בנך אלי. יש לנו בניו יורק מוסד מתאים במיוחד עבורו. אם תרצה - אקח אותו אתי לניו יורק, וכל דאגותיו עלי ועל צווארי".

היהודי, ששמו היה חיים יוסף גרוסמן, התקשה להאמין למשמע אוזניו, שהישועה הגיעה אליו בפתאומיות כזאת. הבן שלו - אלי, שהיה סקרן ושמע את ההצעה של הרב קוטלרסקי, לא בזבז אפילו שנייה. הוא רץ הביתה וחזר אחרי כמה דקות עם מזוודה מוכנה לנסיעה. הוא עבר לישיבת חב"ד בניו יורק, ולימים הקים משפחה חסידית לתפארת (ראו גם מסגרת).

"הרבי כתב לי לבקר באטלנטה יהודי שחי בבית אבות. הזקן אמר לי: 'אבי קרא לשבת 'שבת קודש', אני קורא לה 'שבת', בני קורא לה 'סוף השבוע', ואני רועד כאשר אני חושב כיצד הנינים שלי עתידים לקרוא לה". כששב חמסעו, כתב לרבי על הקשיש. "הרבי כתב לי שאארגן בעבור האיש מעבר לבית אבות יהודי. איש לא ידע על כך שהרבי בעצמו שילם על בית האבות בעבור אותו יהודי עד יום פטירתו..."

וּם אחד, בשנת תשמ"ב, קיבל הרב משה קוטלרסקי, רכז מפעל שליחי חב"ד העולמי, קריאה דחופה אל חדר המזכירות של הרבי מלובביץ'. "הרבי ביקש שאסע במהירות הגבוהה ביותר לאי קראסאו" סיפר לימים הרב קוטלרסקי, "שם אכנס את כל היהודים המקומיים ואדבר לפניהם דברי חיזוק".

במסגרת עבודתו רבת השנים כאחראי על מערך שליחי חב"ד בעולם, הרב קוטלרסקי הכיר את כל קצוות תבל ובילה יותר שעות במטוסים מאשר בביתו שבברוקלין. בכל זאת, על האי הזה הוא מעולם לא שמע... "מיהרתי לטוֹכֵן הנסיעות שלי, ושאלתי אותו אם הוא יודע איפה המקום הזה - קראסאו. 'בודאי', ענה הסוכן, 'מדובר באי קטן ליד האיים הקריביים בסמיכות לדרום אמריקה. מדי יום יוצאת מנמל התעופה קנדי בניו יורק טיסה אחת לשם. את הטיסה היומית כבר הפסדת. אם אתה רוצה לטוס מחר, אני יכול להזמין לך כרטיס".

למחרת יצא הרב קוטלרסקי לאי קראסאו. לא היה לו מושג מה הולך להיות שם, אבל כחסידי נאמן יצא לדרך בלי לשאול שאלות. הוא הגיע לאי הטרופי היפהפה, ומיד פתח בסדרת שיחות טלפון אינטנסיבית כדי לאסוף את 70 המשפחות היהודיות שהתגוררו במקום, לאירוע חיזוק באולם מקומי. "ההצלחה הייתה גדולה. בשעה היעודה הגיעה למקום כל האוכלוסייה היהודית של קראסאו. הרגשתי צער עמוק. הם היו יהודים, אבל רובם נראו כמו גויים גמורים".

הרב התחיל לדבר על פרשת השבוע, כשבמהלך הדרשה הזכיר את הרבי מלובביץ' כמי ששלח אותו להביא לאי הזה חיים יהודיים. "מיד ראיתי תזווה בקהל", אמר הרב, "אחד הנוכחים נרעד כולו לשמע המילים הללו. ראו עליו שהוא רוצה לומר משהו, אבל מתבייש לדבר בנוכחות כולם. מיד בסיום הדרשה, אותו יהודי ביקש לשוחח איתי בארבע עיניים, ואז סיפר את סיפורו. הוא בא במקורו ממשפחה של חסידי חב"ד, אבל גדל בדור של

השתלטות הקומוניזם, וממילא לא ידע כלום על יהדות. הסבתא שלו, שהייתה צדקת גדולה, קראה לכל ילדיה לפני פטירתה ואמרה להם שבכל פעם שיצטרכו ישועה, יפנו לרבי מלובביץ'".

"עד לאחרונה", סיפר היהודי מקראסאו, "לא נתקלתי בשום בעיה מיוחדת, אבל כעת השתנה משהו. האי קראסאו שייך למדינת הולנד. כיוון שבני העם ההולנדי הם נוצרים פרוטסטנטים אדוקים מאוד, כך גם הנוצרים תושבי קראסאו. הילדים

שליח ללא הפסקה

”הרב קוטלרסקי חשב על הפרטים הקטנים. לפעמים, לפני שנדד לעיר חסוימת, היה חושב מה יוכל להביא לשליחים המקומיים שיעזור להם וישמח אותם. פעמים רבות הביא עימו ממתקים לילדים של השליחים, והיה סוחב עימו מזוודות שלמות מלאות בכל טוב”

כאשר הגיע לאולם, הראו מחוגי השעון על השעה עשר בלילה. הרב קוטלרסקי ניסה לברר מתי התקיימה החופה, ולתדהמתו נענה שהחופה טרם התקיימה שכן מחכים לרב קוטלרסקי שיגיע מברוקלין... כשראו שהוא אכן הגיע, הרב קוטלרסקי הוזמן לקרוא את מכתב הברכה שכתב הרבי לרגל החתונה, והקהל כולו הגיב בתשואות רמות. לאחר החופה התכוון הרב קוטלרסקי לשוב לביתו, אולם החתן הפציר בו כי יישאר גם לשמחת החתונה עצמה. בשעה שתיים עשרה בלילה הבחין הרב קוטלרסקי כי מוזגים לכל הנוכחים שמפניה, האורות באולם כבו והקהל התבקש לשבת. לפתע החלה התזמורת לנגן מנגינת יום הולדת, ואל האולם הוכנסה עוגת ענק אליה צורף כיתוב חגיגי: 'יום הולדת שמח לרבי מלובביץ', ועליה דלקו 88 נרות צבעוניים, כמספר שנותיו של הרבי. החתן הנרגש נטל את המיקרופון, והסביר לקהל החוגגים הגדול שהערב הוא יום הולדתו של הרבי, וביקש מכולם לומר 'לחיים' לכבוד הרבי ולזכותו.

הרב קוטלרסקי הוזמן לשאת דברים, והחליט לנצל כראוי את השעה המרוממת. הוא הסביר לקהל, שהרבי מעודד את אלה החפצים להעניק לו מתנה לרגל יום הולדתו – לעשות זאת באמצעות מתנה רוחנית, ועל כן הציע שהגברים יקבלו על עצמם להניח תפילין מדי יום והנשים תקבלנה על עצמן להדליק נרות שבת קודש, לכבודו ולנחת רוחו של בעל יום ההולדת. עם שובו לביתו, ישב הרב קוטלרסקי וכתב לרבי דו"ח ממאורעות הערב. הוא נסע לביתו של הרבי ומסר את הדו"ח, וכבר למחרת בבוקר קיבל מענה בכתב, כשעל כך שציין כי על העוגה דלקו נרות כתב הרבי: "הערה כללית בזה, אומרים שבקצתם חשש של חלב. וק"ל". כלומר: חלק קטן מן הנרות מיוצרים גם מחלב, האסור באכילה, ויש להיזהר בכך. על כללות הדו"ח, כתב הרבי מתחת לחתימתו – 'משה יהודא בן גאלדע' (קוטלרסקי): 'מן יבשר טוב תמיד כל הימים ובהוספה'.

הנוסע המתמיד

עם הזמן, ההיקף של מפעל השליחים הלך וגדל, ואיתו היקף הנסיעות של הרב קוטלרסקי ברחבי העולם. בשלב מסוים, הטיל עליו הרבי לרכז את כל הנתונים של כל השליחים ברחבי העולם – מה קורה

מבין מפעליו הכבירים של הרבי מלובביץ', זוהר ומאיר במיוחד מפעל השליחים העולמי. שליחי חב"ד המצויים בכל מדינה ואתר ברחבי העולם, ומעניקים זהות יהודית אמיתית, אהבת ישראל ועזרה לכל יהודי באשר הוא, מעוררים התפעלות והערצה בקרב כל מי שנפגש בהם. למרות שלושים השנים שחלפו מאז הסתלקות הרבי לגנוזי מרומים, מפעל השליחים הולך ומתגבר ביתר שאת משנה לשנה. כמו שגיריים אמיתיים – או שמא יש לומר: חיילים בצבאות ה' – הם מקימים עוד ועוד סניפים ברחבי הארץ והעולם, וממלאים את העולם באור תורה וחסידות.

לא רבים מודעים לכך, שלחיילים הללו ישנם גם 'קצינים', אלו המרכזים את הפעילות העולמית או הארצית בכל מדינה וארץ, ופועלים בכל הכוח כדי לדחוף קדימה את מפעל השליחים עד בלי די. לפני כחודש, נפרדה חסידות חב"ד מהרב משה קוטלרסקי ע"ה, שכאמור ריכז במשך עשרות שנים את מפעל השליחים העולמי, ומסר את עיתותיו וכל אוגו למען הצלחתו.

הרב קוטלרסקי נולד למשפחה חבד"ית בניו יורק והתחנך במוסדות חב"ד המקומיים, עד שבשנת תשל"ב גייס אותו הרב חיים מרדכי חודקוב, מזכירו האישי של הרבי, לשמש כסגן יו"ר 'המרכז לענייני חינוך' של חב"ד – תפקיד שלמעשה מיקם אותו בניהול של מפעל השליחים העולמי.

במסגרת תפקידו, קריאות דחופות והוראות ישירות מהרבי לטיפול בנושאים יהודיים דחופים ברחבי העולם, היו עבורו דבר מצוי מאוד – הן בעבור צרכים של קהילות שלימות, אבל גם של יהודים בודדים, כפי שסיפר פעם הרב קוטלרסקי בעצמו:

"פעם נשלחתי לנסיעה ארוכה לאטלנטה. הרבי כתב לי, בין השאר, לבקר שם יהודי שחי בבית אבות. כשהגעתי אליו, סיפר הרב קוטלרסקי, "הזקן אמר לי שילדיו זרקו אותו לכאן, והוסיף שהם אינם מבקרים אותו. הוא שפך את לבו, הראה לי את תמונת בני משפחתו היקרים לו, ואמר: 'אבי קרא לשבת 'שבת קודש', אני קורא לה 'שבת', בני קורא לה 'סוף השבוע', ואני רועד כאשר אני חושב כיצד הנינים שלי עתידים לקרוא לה'". כששב ממסעו הארוך באטלנטה, כתב הרב קוטלרסקי דו"ח לרבי והזכיר גם את הקשיש בבית האבות. "הרבי כתב לי שאארגן בעבור האישי מעבר לבית אבות יהודי. איש לא ידע על כך שהרבי בעצמו שילם על בית האבות בעבור אותו יהודי עד פטירתו, כעבור מספר שנים..."

יום הולדת שמח

המסירות של הרב קוטלרסקי לא הסתיימה במסגרת הפורמלית של עבודתו. הוא ניצל באופן אישי כל הזדמנות שנקלעה לידיו לכוונן פינות של תורה ויהדות בעולם כולו. אחד הכיוונים המפתיעים שבהם עשה והצלחה, היה בביסוס קשרים עם יהודים באיראן ובארצות מוסלמיות אחרות. הוא יצר קשר עם משפחה יהודית חשובה מיוצאי איראן – משפחת קשאני, שהייתה מהראשונות לתמוך בהקמת פעילויות של חב"ד בארצות שכאלה. הרב קוטלרסקי נהג לספר, שכאשר ליווה את מר קשאני אל הרבי על מנת לקבל ממנו ברכה לפעילותו, התבטא הרבי כלפי עיסוקיו במדינות המזרח הרחוק: "הקב"ה יעזור שתהיה לך הצלחה רבה, ובמיוחד במזרח שאינו קרוב". זאת כדרכו של הרבי לדבר בשפה נקייה וטהורה, ולהרחיק ככל האפשר ביטויים בלתי נעימים. בשנת תשמ"ח עמד להתחתן אחד מבני המשפחה – מר יצחק קשאני, בליל י"א ניסן. בני המשפחה ביקשו מהרב קוטלרסקי כי יכבד אותם בהשתתפות לכל אורך שמחת החתונה, אך הוא השיב שזהו יום מיוחד בעבורו – יום הולדתו של הרבי, וכי ככל הנראה הרבי יישא דברים בפני הקהל – אותם הוא יכול לפסס בשום אופן. ואכן, הרבי נשא שיחה ברבים באותו ערב, ולאחריה חילק שטרות דולר לצדקה לנוכחים. הרב קוטלרסקי היה מן הראשונים שקיבלו את הדולר, ומיד לאחר מכן מיהר לחתונה שהתקיימה בלונג איילנד.

יש לך סיפור?

* בואי לעשות מזה מקצוע!

יצירתית? חולמת בגדול?
 השלוחה החרדית של בית הספר מעלה,
 מזמינה אותך ללימודי תסריטאות, צילום,
 עריכה, בימוי והפקה מהטובים בתעשייה.
 הלימודים מתקיימים יום בשבוע במשך שנתיים.

יום פתוח ט"ו בתמוז 21.7
לפרטים והרשמה: 054-7669616

תוכנית הלימודים כוללת קורסים בבימוי, צילום וידאו, עריכה, תסריטאות, כתיבה יוצרת, תחקיר, סאונד, עיצוב פסקול ועבודה על סרטים עלילתיים וסרטים תיעודיים. בקמפוס של מעלה אולם הקרנה גדול, חדרי עריכה משוכללים וציוד צילום חדשני. הלימודים מתקיימים באווירה מתאימה, לנשים בלבד.

השלוחה החרדית
 של בית הספר מעלה

רח' שבטי ישראל 20, ירושלים | maale.co.il

"יהודי קטן"? אין דבר כזה

לקראת חג הפסח תשמ"ד כתב חיים יוסף גרוסמן, אביו של הנער אלי, מכתב תודה לרבי על העזרה שהושיט למשפחתו (כמסופר בכתבה), ועל כך שהסב את תשומת לבו למצוקתו של "יהודי קטן מקראסאו", כלשונו. תגובת הרבי לא איחרה לבוא, ובמכתבו המרובא כאן (בחלקו הראשון) הוא חולק על הניסוח הממעיט מערכו של יהודי באשר הוא, ומעודד את צמיחתו כבעל נפש אלוקית בה נטועים כוחות עצומים.

תרגום חופשי מהמכתב המקורי באנגלית:

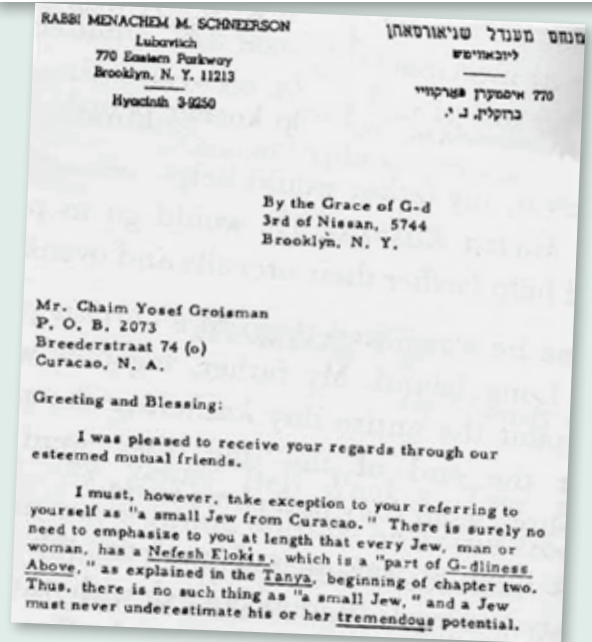
ב"ה, ג' בניסן התשמ"ד, ברוקלין, נ.י.

מר חיים יוסף גרוסמן

ת"ד 2073 ברידרסטרט 74 קוראסאו, האנטילים ההולנדיים
 שלום וברכה,

שמחתי לקבל את ברכתך באמצעות ידידינו המשותפים הנכבדים.

אולם, עליי לחלוק על הכינוי שכינית את עצמך "יהודי קטן מקראסאו". הרי אין כל צורך להדגיש בפניך באריכות כי כל יהודי, איש או אישה, יש לו נפש אלוקית, המהווה "חלק אלוקה ממעל", כפי שמוסבר בתניא, בתחילת הפרק השני. לפיכך לא קיים דבר כזה "יהודי קטן", וליהודי אסור אף פעם לזלזל בפוטנציאל העצום שלו/ה.

בכל מקום, מה הצרכים ומה היעדים. הרב קוטלרסקי לקח את תפקידו במלוא הרצינות, ואכן היה מעורב בכל ליבו ונפשו במפת השליחויות - ביציאה של שליחים חדשים למקום שליחותם, בדאגה מקרוב להתאקלמותם ולגיוס תרומות לטובת הפעילות שלהם.

על התמיכה המסורה שהגיש הרב קוטלרסקי לשליחים, סיפר הרב שניאור נג'ר, שעבד רבות עם הרב קוטלרסקי: "הרב קוטלרסקי חשב על הפרטים הקטנים. לפעמים, לפני שנודד לעיר מסוימת, היה חושב מה יוכל להביא לשליחים המקומיים שיעזור להם וישמח אותם. פעמים רבות הביא עימו ממתקים לילדים של השליחים, והיה סוחב עימו מזודות שלמות מלאות בכל טוב. לפני כל חג היו שליחים רבים פונים אליו בטלפון או במייל בבקשות שונות. הוא היה יושב שעות ארוכות, גם בלילות, ומכין רשימה שבה מפורט כמה כסף ישלח לכל אחד מכספים שגייס במיוחד למענם. הוא אהב לתת. הוא היה איש חסד. הנתנה שלו הייתה ללא הגבלות. הוא לא שמר שום דבר בשבילו. הוא עצמו חי ברמת חיים פשוטה מאוד ודאג לאחרים. שליחים הרבו להגיע אליו לביתו עם משפחותיהם, והוא היה מחפש איך להנעים להם בהגיעם.

"פעם, לקראת חג הפסח, היינו צריכים להתחיל להוציא לדרך

עולים להר הזיתים

כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

שבת גבורה תיאון לשחתה

בהשתתפות:

רס"ן במיל' - יצחק שוורץ
מ"פ גבעתי, נפצע קשה בקרב בעזה

אירוח שישי-שבת פר' פנחס כ"כ"א תמוז

תשפ"ד (26-27 ביולי)

במלון שבע הקשתות
בהר הזיתים
מול הנוף היפה בעולם

יום שישי - שיחות מרתקות ותצפיות | טעימות | קבלת שבת מוזיקלית |
תפילות בסגנון קרליבך במצפה רחבעם | עונג שבת ומיש חסידי מרתק |
שבת - תפילות חגיגיות, שיחות, סיורים וסעודות ניד המלך
מוצש"ק - הבדלה מוזיקלית

צבי יחזקאלי

מזרחן, לוחם ואיש שבי"כ לשעבר

ישראל פרנס

הזמר החסידי

הרב רמאל קצין

איש כוחות הביטחון

הרב יוסף צבי רימון

רב המרכז האקדמי לב
רב המועצה האזורית גוש עציין
נשיא המרחי העולמי

הרב בן ציון אלגזי

יו"ר צורבא מרבנן
ראש ישיבת ההסדר רמת גן

עם ישראל חי ומנצח!

שבת הצדעה ללוחמי צה"ל, חיזוק לפצועים, חיבוק למשפחות השכולות בתפילה לשחרור החטופים

קרן אביה

לע"ג אביה יהושע ז"ל גולדברג

חניטת:בורס

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com

הסעות בהרשמה מראש | מס' חדרים מוגבל | פנסיון מלא | כשרות למהדרין

איבדת את דעתך

הנפש הפכה להיות חצויה בין השכל המתבונן על הכל מבחוץ שמפקפק ומערער בצניניות לבין הלב, שאין שום כח אמיתי שמסוגל באמת לבקר אותו ואז הוא נשאר בטבעו הראשוני הלא מעובד.

הספקנות הזאת גורמת לך להשאר חסרת תקווה לתיקון ומצדיקה את ההישארות שלך בקלקולך" הסברתי

"מה שאת אומרת זה שאסור לי להטיל ספק בכלום?" שאלה

"ההפך. חובה עליך להטיל ספק. הספק הוא כלי חשוב בתהליך תיקון האדם" עניתי

"אז אני מבולבלת לגמרי, את אומרת שהספק הוא זה שבעצם מנתק אותי....." אמרה בבלבול

ספק חיובי (מצד הקדושה)

וספק שלילי (קליפת עמלק)

הספק השלילי (קליפת עמלק) - מטיל ספק בקיומו של כל דבר ובמוחלטות של כל רעיון. התשתית שלו היא ההנחה שהדבר היציב היחיד בעולם הוא יכולתי להטיל ספק וזה בעצם כוחו של שכלי.

הספק החיובי (מצד הקדושה) - תוקפת את החומה הבצורה של "האני" ומקדמת את ההכרה שללא השתנות וללא התקשרות לאנשים ועניינים מתאימים, לא תוכלי להיות שקטה באמת לגבי הקיום שלך.

הספק החיובי הזה יפתח לך את החשק ואת כח ההתקשרות האמיתית עם בן זוג, לימודים, דירה והכי חשוב: אמונה.

הוא יטיל ספק בנכונותם של הנחות החיים הישנות שלך ובמעשים וההרגלים הנוכחיים שאת יודעת שהם לא טובים לך.

הכח של הספק החיובי, חזק יותר מהכח של הספק השלילי מכיוון שהוא מסוגל להטיל ספק בספק עצמו ומתוך כך להגיע גם לוודאות האמונה."

"אז איך עושים את זה? איך מטילים ספק חיובי?" שאלה

"צריך לצאת למסע של גילוי הרווחים שאת מקבלת מהטלת הספק השלילי וזה כבר יהיה בפגישה הבאה"

אחד ואליו להתקשר רגשית. הכח שמרכז את העולם השכלי שלך ובוחר מתוכו מה יהיה קניין ליבך הוא כח הדעת.

הוא מקשר בין המח ללב והסיבה שהוא מצליח לעשות זאת הוא כי מתגלה בו כח שמעל השכל, הוא מקושר לכתר והוא יכול לאפיין את כל העולם החויתי שלך, את עולם המידות שבלב.

אז מתרחשת הכרעה על איזה מהצדדים את "הולכת" ונוצרת לך מעין הכרה חווייתית והעניין הופך להיות קניין אצלך בלב ובמציאות"

"אז איפה הדעת שלי? מה הכוונה שאיבדת אותה?" שאלה

הספק

"את הפקרת את הדעת שלך לספקנות. הספקנות אומרת שלא ניתן לקבוע על שום דבר בעולם שהוא נכון באופן מוחלט ואז ממילא לא ניתן ללכת באמת על שום מהלך.

מבואר בקבלה שהקליפה שמסתירה ומפריעה לספירת הדעת היא קליפת עמלק שהיא ראשית כל הקליפות ומכוונת ישירות נגד ספירת הדעת.

הקליפה הזאת מכוונת למפתח הלב וזה כבר עושה עבורה את כל העבודה.

הספקנות היא זו שעומדת ומנתקת את החיבור בין המח ללב ומונעת את תיקון המידות שאמורים להשתנות בעקבות הבחירה.

היא לא מאפשרת למח להיות שליט על הלב. הספקנות הזאת היא שואלת את השאלות:

האם הוא באמת הגבר שאיתו אני רוצה להקים בית? האם הדירה השניה לא תהיה לי יותר טובה?

אולי לימודי אחיות זה לא ברמה מספיק גבוהה עבורי?

השאלות האלה מקררים את העולם הפנימי שלך.

בנקודה עמוקה עצמית, את יודעת שזה הגבר הנכון לחייך, הדירה הזו תהיה טובה עבורך והלימודים האלה מושלמים והכי מתאימים לך, הרי כבר היית מחוברת לנקודות האלה, עד שהגיע הספק.

"את לא מבינה כמה אני מנסה" אמרה נעמה "אני שומעת הרצאות בלי הפסקה מהבוקר עד הערב, הייתי כבר בכל כך הרבה קברי צדיקים, בארץ ובחו"ל, סדנאות, קורסים ושיחות אינסופיות וזה פשוט לא קורה" המשיכה

"מה לא קורה?" שאלתי "אני פשוט מרגישה שאני לא מצליחה לבחור כלום.

"אודי כבר הציע לי 3 פעמים נישואין ואני לא יודעת אם הוא באמת הגבר שאיתו אני רוצה להקים בית.

מצאתי כבר 3 דירות מעולות שאני יכולה להשכיר.

הבעיה שאחת רחוקה, בשניה המטבח קטן והשלישית בלי מרפסת, אז אני כבר שנה נשארת לגור אצל ההורים למרות שאני רוצה כל כך לצאת מהבית.

אני נרשמתי וביטלתי כבר פעמיים את הרישום ללימודי אחיות, אני מרגישה שזו סתם פשרה ואולי כדאי לי לשפר ציונים ולנסות להתקבל לרפואה.

כבר שנתיים אני נמצאת במצב הקשה הזה, פשוט לא מצליחה לבחור.

מה אני יכולה לעשות?" שאלה נעמה "את איבדת את דעתך!" אמרתי לה "למה את מתכוונת? שאלה

דעת - כח הבחירה

"הדעת בנפש הוא עיקר מקום הבחירה של האדם.

כוח הדעת שלך נוצרים ההתקשרויות לאנשים ולכל עניין שאת מגלה בו את הנגיעה העצמית שלך שם.

הרבה פעמים יש לך מאבקים בין השכל לרגש"

"הרבה פעמים? את מתכוונת אולי כל הזמן? משגע אותי שאני לא מבינה למה זה קורה" הגיבה

"השכל, על מנת שיחווה עונג, הוא צריך לפחות 2 אפשרויות בחירה ורצוי אפילו שיהיו הופכיים, זה עיקר התענוג בשכל.

לעומת זאת, הלב, צריך להכריע לטובת צד

על סדר היום: שינוי כיוון התנועה

חזיון לילה מסתורי בביתו של צדיק צופה פני עתיד, אל האור שיזרח לאחר האפלה האיומה ביותר • גם קברניט ספינה למוז סערות לא בהכרח הופך למנהיג של אזרחי היבשה • אברהם לא היה המאמין הראשון, אבל היה הראשון שהוציא את האמונה מהשטיבל לרשות הרבים > הרבי זקף את קומתו של דור שלם, כשכל החוגים – במוקדם או במאוחר – צועדים במסילות שסלל אל הגאולה • וגם: בשביל מה צריכים שני בתי ספר בברזיל, ואיזו הפתעה חיכתה לי בסרטון כשיצאתי מהציון • דברים מעוררי לב, לכבוד יום ההילולא של הרבי זי"ע

הרבי

הריי"צ התעורר

משנתו, והנה ראה את אור הירח בחדרו. אבל הוא הבין שלא לזו הייתה כוונתו של אביו. כיוון שכך, הלך הרבי הריי"צ לחפש מה מתרחש בביתו. הוא הבחין שבחדר הספרייה – באמצע הלילה – ישנו מישהו המעייץ בספר, ואז הבין את כוונת אביו שבכיתו זורח אור בלילה.

ברשימה המקורית של הרבי, כתב כך בשם חותנו: "הלכתי לחדר הספרים ומצאתי מעייץ בספר". כלומר, הרבי לא כתב ביומנו את מי ראה שם מעייץ בספר.

לכאורה, לא היינו יכולים לדעת עד היום הזה את מי הוא ראה יושב בספרייה, אבל כאן נכנסה לתמונה ההשגחה העליונה. בה-בעת שאיש לא ידע על קיומו של היומן הזה והרשימות הללו, היה בחצר חב"ד חסיד ושמו ר' סנדר רייניץ. ר' סנדר הלזה היה אדם שקט וצנוע מאוד, זוכה לקירובים גדולים מהרבי הרש"ב, הריי"צ והרבי זי"ע, עוד בהיותם מעבר לים. כעבור שנים עקר את מגוריו לניו יורק, שם התגורר בשכונת קראון הייטס עד לפטירתו בשנת תשי"ח.

לאחר הסתלקותו לישיבה של מעלה בג' תמוז תשנ"ד, נמצאו במגירות שולחנו של הרבי בחדרו מחברות הכתובות בכתב ידו הצפוף וגדושות בחידושי תורה שרשם לעצמו במשך כעשרים שנה – החל מאחרי חתונתו – בתורת הנגלה וברזי הנסתר, כולל יומנים משיחותיו האישיות עם חותנו הרבי הריי"צ זי"ע. התגלית הרעושה את קהל החסידים והעולם היהודי בכלל, ובמהלך השנים הבאות נערכו הדברים ויצאו לאור בסדרת הספרים 'רשימות'. את רוב הרשימות הללו כתב הרבי לעצמו, ולכן הן נכתבו בקיצור נמרץ, בצורה תמציתית. ברכה לעצמה קובעים העתקי המכתבים התורניים שנמצאו במחברות, כמו אלו שנכתבו לאביו המקובל הגאון רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל, כמו גם לגאון הרוגוצ'ובי רבי יוסף ראזין זצ"ל.

בין כל אלה, מופיע יומן המתעד בשורות קצרות את שארע בבית חותנו הרבי הריי"צ ביום ראשון, י"ב כסלו תרצ"ג:

באותו יום סיפר לו חותנו כי בשכבו על יצועו בליל אמש ראה במחזה את מראה פני אביו, הרבי הרש"ב זי"ע (שנלב"ע שנים קודם לכן, בשנת תר"פ), הפונה אליו ואומר: מדוע פניך רעות? מדוע עצוב ושבור לב אתה? הרי בכיתך זורח אור בלילה!

הגדולים בהיסטוריה היהודית. וכך, הרבי שחווה על בשרו ועל בשר בני משפחתו את הכתוב "והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום", עמד והכריז את שתי המילים הבאות: "יהי אור". הבה נקומם את העולם היהודי מעפר – קרא הרבי, ונלך ונאיר את העולם כולו.

מנהיגות בים, מנהיגות ביבשה

הגמרא מספרת: "אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם, עמדו כל גדולי אומות העולם בשורה ואמרו: אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לספינה שאבד קברניטה".

כל מנהיגי הדור באו להיפרד מאברהם, כי אברהם לא היה תופעה רק בקרב משפחתו. הוא היה - כפי שנאמר בתורה - "נשיא אלוקים אתה בתוכנו", והם בחרו להספיד את אברהם בכמה מילים, בשניות בודדות. אבל לפעמים נאום של כמה מילים מכיל יותר משמעות מנאום של כמה שעות. זוהי אמנות התמציתיות.

מה הם התכונות באמרם "אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לספינה שאבד קברניטה"? למה בחרו דווקא בשתי אמרות אלה?

יש שני סוגים של מנהיגות. יש המנהיגות של עולם הזקוק למנהיג, ויש המנהיגות של ספינה הזקוקה לקברניט. יש כאלה היודעים להנהיג על היבשה, ויש כאלה היודעים להנהיג במים. אלו חוויות ותכונות שונות מאוד. כשאתה על היבשה, אורח החיים והאתגרים הם מסוג אחד, וכשאתה על הסיפון, במיוחד אם הים סוער ואתה לא יכול לראות את החוף, נדרשת מנהיגות מן אחר. אתה לא רואה באופק את היעד, מסביב יש רק מים אינסופיים, אפשר לחוש את הפחד, את ההד של המים שפשוט לא נגמרים, וזה נסיון ואתגר אחר לגמרי.

היו בהיסטוריה עמנו - ולהבדיל בעולם כולו - מנהיגים יוצאי דופן לזמנים של שלום, אבל לא בהכרח שהיו בהם הכישרים הנדרשים לעת מלחמה, כשהקרקע המוכרת נשמטת מתחת הרגליים וצריך להתחיל הכל מחדש. כמו כן להפך, יש מנהיגים שבזמני טלטלה הם בשיא כוחם; הם יודעים לנסח חזון ולהשרות באנשיהם את האומץ, הנחישות, החוסן והיכולת להתמודד עם האויב. מאידך גיסא, כשמגיע השלום ומשתררת השלווה הם פשוט לא מוצאים את מקומם... רק מנהיגים מעטים יודעים לנווט את שתי המציאויות. אי לכך, בפטירתו של אברהם אמרו כולם: היבשה עליה אנו חיים, העולם שאנו תושביו - איבד את מנהיגו, אבל גם הספינה איבדה את קברניטה.

לענייננו: אין ספק לכל הרוואה את קורות הדור, כי הרבי היה מנהיג בעל איכות מיוחדת זו.

הרבי חווה משחר נעוריו את המאה המדממת ביותר בהיסטוריה האנושית. הוא נולד בשנת תרס"ב באוקראינה וגדל ברוסיה הצארית, שהייתה ספוגה ברעל שנאה כה ארסי כלפי העם היהודי, שרק השנה האחרונה מסוגלת להזכיר לנו מה פירושה של שנאה איומה שכזו. הרבי ראה כמו עיניו פרעות בשנות ילדותו. לאחר מכן חווה את מלחמת העולם הראשונה, ואת העובדה שהצאר הרוסי עקר קהילות יהודיות רבות ממקומות מושבותיהן שם ישבו במשך מאות שנים, ותשתיותיהן נהרסו בשל ההאשמות שהן עוזרות כביכול לגרמנים במלחמתם נגד רוסיה. ואז באה המהפכה הבולשביקית, ששינתה את חיי היהודים ברוסיה למשך שבעים שנה, כשהיא עוקרת בדרכה כל שריד של יהדות.

כל הצרות בימי הצאר היו כאפס לגבי הרדיפות, הרציחות ומעשי האכזריות תחת שלטון הקומוניסטים ימ"ש. הוריי, אמי תיכדל לחיים ולהבחל"ח אבי ע"ה, גדלו שניהם ברוסיה הקומוניסטית ותמיד שמעתי מהם על הסבל של יהודי רוסיה. סבי עצמו כמעט נורה למות על ידי המשטרה החשאית, ובחסדי ה' ניצל וגורש למחנה עבודה בערבות סיביר למשך 25 שנה (למעשה, בשנות המלחמה הוא שוחרר וחזר לבני משפחתו). בלתי אפשרי לתאר את מה שעברו יהודי ברית המועצות.

הרבי עזב את רוסיה בשנת תרפ"ח ועבר לברלין, ממנה עזב בעלות היטלר ימ"ש לשלטון בתרצ"ג, ועקר לפריז, צרפת. כשהגרמנים ימ"ש כבשו את צרפת הוא ברח לוישי, עד שבסופו של דבר הצליח לצאת

בהיותו מקורב למשפחת אדמו"רי בית חב"ד, היה ר' סנדר אוצר בלום של סיפורים ומעשיות שראה במו עיניו, מלבד העובדה שסייע רבות לרבותינו בגופו ובממונו, אלא שבגלל היותו נחבא אל הכלים עשה הכל מבלי להתבלט. בעת זקנותו, כיוון שהיה גלמוד (הוא לא זכה לפרי בטן), התגורר בביתו תלמיד ישיבה צעיר ושמו משה הרסון - כיום השליח הראשי של הרבי במדינת ניו ג'רסי, ישלח לו ה' רפואה שלימה ואריכות ימים ושנים טובות. ר' סנדר סיפר למשה הצעיר ששמע בעצמו מהרבי הריי"צ את הסיפור האמור, ומי שישב ולמד בחדר הספרים היה חתנו, הלא הוא הרבי זי"ע. מסתבר שהרבי, בצניעותו הגדולה, לא רצה לתעד את הדבר אפילו לעצמו ביומנו, ולכן השאיר את הסיפור סתום.

מה פשר הסיפור הזה? מה הטריד את מנוחתו של הרבי הריי"צ? וכיצד הרגיע אותו אביו מן השמים בעקבות אור המאיר בביתו בדמות חתנו היושב והוגה בתורה, כמו שעשה כל ימיו קודם לכן ואחרי כן?

אמנם ברור כי אין אתנו יודע עד מה, ומה כבר יכולים קטני קומה שכמותנו להציע לפתרון המעשה הזה. אבל תורה היא וללמוד אנו צריכים, וברשותכם אשתף אתכם ממחשבותיי בזה. אינני מתיימר כלל לקבוע שזוהי כוונת הדברים, אולם כפי ששמעתי מהרבי ביחס לאמירת פירושים ורעיונות בתורה ועבודת ה' על ידי קטנים בערכם כמותנו, הרי שאם הדבר מוסיף ביראת שמים ובחזיון העבודה אפשר להציע פירושים וכיאורים אפילו אם איננו בטוחים בטיבם ובאמינותם.

ראשית, נטלתי לידי לוח שנה בו נכתבו לצד כל תאריך המאורעות המרכזיים בהיסטוריה העולמית שהתחוללו בו. בחיפוש קל מצאתי ש"ב כסלו תרצ"ג חל ביום אחד עשר לדצמבר 1932, למניינם. ובדיוק 50 יום לאחר חזיון לילה זה, ביום שלושים לחודש ינואר 1933, עלה הצורך הנאצי ימ"ש על כס ההנהגה בגרמניה, ובכך ירדה לעולם האפלה ההיסטורית הגדולה ביותר, לא תקום פעמיים צרה.

לעניות דעתי, עכשיו ניתן להבין קצת יותר את פרשת הדברים: הרבי הריי"צ, הצדיק שסבל כה רבות עבור בני עמו ברוסיה הסובייטית ועינו פקוחה אל אחיו בכל ארצות תבל, מנסה לנוח על משכבו אבל אינו יכול. לבו, שהוא לב כל קהל ישראל, שרוי בצער עמוק. ייתכן שהוא מרגיש במקום עמוק שנשמתו בעננה הקודרת ההולכת ומתפשטת על פני ארץ ומלואה. אבל הנה, ברגע הזה, יורד אליו אביו מעולם האמת ומעודד ומחזק אותו במסר של אמת: אל תיפול ברוחך, אור מאיר בביתך גם בעיצומו של הלילה הקודר.

כפי שאנו יודעים היום, אכן השואה האיומה מגלמת את הסתר הפנים הגדול ביותר שחווה עם ישראל מאז היותו לגוי. באכזריות שאין לה קץ ניטלו מאיתנו מיליוני יהודים קדושים וטהורים, שהותירו אחריהם נהרות של דם ודמעות וערמות אפר עד לב השמים. ובכל זאת, חמש שנים בלבד לאחר החושך הגדול ביותר, עלה והאיר אור בעולם. ההשגחה העליונה - שמילטה אותו ממלתעות הרשע בדרך-לא דרך בעיצומן של שנות האומה - הביאה את הרבי לקבל על עצמו את הנהגתה של מה שכונה בעיתונות התקופה "קבוצה חסידית קטנה בברוקלין". בדיעבד התברר, כי מאורע זה היה אחד הרגעים

מאירופה ולעלות על ספינה שבניסי-ניסים צלחה את דרכה לארצות הברית, לחופיה הגיע ביום כ"ח סיון תש"א.

עם בואו לחצר חותנו בברוקלין, הטיל הרבי הריי"צ עליו שלל תפקידים תורניים, וזמן לא רב לאחר מכן – בשנת תש"י – לאחר הסתלקות חותנו נדרש הרבי למלא את מקומו כמנהיגה של תנועת חב"ד-ליובאוויטש.

במחצית הראשונה של חייו, אם כן, ראה הרבי כאב וסבל רב כל כך. הוא ראה את ספינת העם היהודי וספינת היהדות מיטלטלת בים סוער הרוצה להטביען כליל, רחמנא ליצלן. ועכשיו, משקיבל עליו את ההנהגה, נדרש היה לנווט עולם שונה לגמרי. **העולם שלאחר המלחמה נוצק לתוך כללים אחרים – עולם של דמוקרטיה וחירות כביכול, עולם של רווחה ושגשוג אישי. שש מיליון היהודים באמריקה היו בדרכם להתבוללות, וגם היהודים בכל שאר הגלובוס היו שבורים ונדכאים מהחורבן שלא היה כמותו בתולדות עם עולם, וביקשו רק מנוחה פיזית ונפשית לגופם ונפשם.** היו אלו אתגרים חדשים לגמרי, אך הצלחתו השמיימית של הרבי הייתה ניכרת ביכולתו לנווט את העולם היהודי בזמן מלחמה ובזמן שלום.

עם ישראל בתקופה שלאחר השואה סבל מבלבול ואי-ודאות, אבל הרבי היה נחוש לבנות מחדש את הנשמה היהודית ולרומם את גאון יעקב. הרבי ידע, כלשון רבנו סעדיה גאון, ש"אין אומתנו אומה אלא בתורתה", וכלי נשמה לא יוכל הגוף להתקיים.

אל קדמת הבמה

שמעתי משל נאה על כך מאת הרב עדין אבן ישראל (שטיינזולץ) זצ"ל. הוא אמר: לטייס המטוס את המטוס יש מטרה, הוא נוסע בכיוון מסוים, אך ייתכן שמישהו מבין הנוסעים עשוי שלא לאהוב את הכיוון אליו המטוס עושה את דרכו. **מה הוא בוחר לעשות? כמו במעשה חלמאי הוא קם צועד במעבר הצר אחורה, לכיוון זנב המטוס... ברור לכל בר דעת כי בסופו של דבר כשהמטוס יגיע ליעדו, גם הנוסע המוחה יהיה במקום היעד. ההבדל היחיד הוא שבמקום לשבת במחלקה ראשונה ובקדמת המטוס, הוא יישב בזנבו. סוף-כל-סוף, הטייס מוביל את כל אשר עמו אל היעד שהוגדר מראש.**

מבחינה הזו, אמר הרב עדין ע"ה, הרבי היה 'טייס' הדור, הנוטל עמו את כלל ישראל בטיסה שיעדה ארץ חפץ. גם אלו שהתנגדו לדרכו נעשו ברכות הימים, במודע או שלא במודע, חלק מהטיסה הזו. **הרבי זכה בכישרון שמיימי להגדיר את מטרת הדור ולהעמיד בפנינו את הדרכים בהן נוכל להגשים את ייעודנו בתור עם ה' בדורנו רב התהפוכות הזה, וכל עם ישראל לשבטיו נעשו חלק מחזון זה.**

חשוב לציין נקודה מעניינת: הרבי אמנם ניחן במיומנות לשמש כטייס הדור, כקברניט הספינה ומנהיג משכמו ומעלה, אך כפי שעולה מעיון באורחות חייו והנהגתו מראשית חייו – הוא לא ביקש ולא חיפש

לעמוד בתפקידו זה. אמת, לפעמים קשה לאנשים להאמין בכך, אבל גם אני הקטן שגדלתי בשכונת קראון הייטס בברוקלין יכולתי להבחין בכך שהרבי כשלעצמו היה אישיות פרטית, צנועה ואישית עד מאוד. **שנים רבות היה הולך רגלי לבדו מביט המדרש לביתו וחוזר חלילה, כאחד האדם.** וכך למשל, באחד ממכתביו לחותנו הוא כותב בתוכן זה: אין לי הרבה חדשות לכתוב, כי רוב חיי מתרחשים בתוכי ולא בנעשה מחוצה לי. כל ימיו, הן קודם ההנהגה והן לאחריה, היה שקוע ראשו ורובו בתורה כשהוא עובד את קונו בחשאי.

הרבי היה צדיק נסתר אמיתי, ובשנת תש"ט – שנה אחת בלבד קודם ראשית הנהגתו את הציבור – במכתב שכתב לרבה של בני ברק, רבי יעקב לנדא זצ"ל, התבטא בפניו כי "אין לי חוש בעסקנות ציבורית". מטבעו, באמת, הרבי היה מופנם מאוד. הוא היה אוהב ישראל ומכבד את בריותיו של הקב"ה בצורה מעוררת השתאות, אבל לא היה 'איש חברתי' כמוכרן שאנו משתמשים בו. הוא היה שקט, צנוע ומופנם. **אלה שהכירוהו בשנותיו הצעירות סיפרו שכמעט לא היה מדבר ומתורעע עם המון העם, אלא יושב לעצמו ושוקד על תלמודו.**

אלא שזו בדיוק הנקודה – המעבר של הרבי מהיותו אישיות פרטית להיותו מי שעומד בראש הנהגה ציבורית כה כבירה, היה דבר שהוא בחר לעשות מרצונו בעבודתו ויגיעתו, וזה ממש לא היה מטבעו שלו. הרבי גם התנגד במשך שנים שיצלמו אותו, זה היה ממש היפך טבעו. ניתן לומר שאט אט הואיל להסכים לכך, ולו בשל העובדה שראה בכך את פרנסתם של היהודים המצלמים אותו, ולבו הרחום לא היה יכול לעמוד מנגד.

עם זאת, תכף שהבין שהתפקיד שהוצב לו זו משימתו עלי אדמות וזה מה שהקב"ה רוצה ממנו – לא הייתה דרך חזרה. **וכשהרבי עלה על המטוס של עם ישראל והתיישב בתא הטייס, עברו היה יעד אחד בלבד: הגאולה על ידי משיח צדקנו, אליה כווננו כל פעולותיו בעולמנו זה.**

הנסיעה במטוס אינה תמיד חלקה ונעימה, לפעמים נקלעים לכיסי אוויר וחלק מהאנשים מתלוננים על תלאות הדרך ועל תנאי הטיסה, וחלקם גם מגדילים לעשות והולכים לאחור כשהם ממאנים להיות שותפים בנעשה – ועדיין, גם הם חלק מהמסע וגם הם יגיעו אל היעד עם כולם, במקדם או במאוחר מעט.

חושבני שבמובנים רבים, בנקודה זו התבטאה גדולתו ומנהיגותו של הרבי. הרבי קבע את משימת הדור – "לתקן עולם במלכות שד"י" – וכל אדם הושפע לחיוב ממנה. **אין זה סוד שלא כל רעיונותיו של הרבי התקבלו תכף ומיד באהדה בכל שכבות הציבור, אבל במבט לאחור כעבור עשרות שנים – נדמה כי בסופו של דבר החזון של הרבי הגדיר את העולם היהודי כולו מחדש.**

להרוות את הצמאים

ושוב: ההשוואה לאברהם אבינו – עמודו של עולם – בלתי נמנעת. אם מישהו ישאל: **מה היה אברהם אבינו? מהי ההגדרה של תרומתו לעולם?**

רוב האנשים יאמרו: אברהם הוא "ראש למאמינים", כדברי המדרש. כך גם ההיסטוריונים יגידו שהוא ייסד את המונותאיזם – האמונה בא-ל אחד. אבל זה לא מדויק. הרי גם לפניו היו אנשים שידעו את ה' כמו מתושלח, חנוך ונח. התקיימה אפילו ישיבה של שם ועבר. שניהם חיו לפני אברהם, הוא היה מצאצאיהם, ואלה היו צדיקים שלא רק האמינו בה', אלא גם הטיפו לזה ולימדו אחרים להאמין גם כן. **אם כן, אברהם הוא לא מי שגילה את האמונה בה' אחד. במה הוא ייחודו אפוא? מה הפך דווקא אותו ליהודי הראשון?**

התשובה היא כך, וגם רעיון זה שמעתי מאת הרב עדין אבן ישראל זצ"ל. אמנם גם לפני אברהם היו צדיקים שהאמינו בה' אחד, אבל הם כולם היו ספונים בחדרי חדרים. היו להם שטיבלאך קטנים, מרתפים אפלוליים שם היו עורכים סעודת מלווה מלכה קטנות, ניגנו ניגונים ולימדו את יסודות האמונה למספר מצומצם של תלמידים נבחרים שהיו מוכנים לחיות עם האמת.

מה היה הייחוד של אברהם? אומרת התורה עצמה: **"ויקרא שם**

פרנסה, ודוד היה אומר להם לצאת למלחמה? וכי בכל היום הייתה מלחמה חדשה?

ובכן, כיוון שאנו יודעים שהתורה מתפרשת בדרכים שונות ובנקודות מבט שונות – לפי דור דור ודורשי התורה שבו – יורשה לי לשתף מסר רלוונטי מסיפור זה המופיע בתורה שבעל פה, וברשותכם – בהקשר ליום ההילולא של הרבי.

דוד המלך, מלך ישראל ולבו, מנסה לישון. הוא מביט החוצה, ורואה כי העולם רק הולך ומחשיך יותר. אבל על מיטתו הוא חש ברוח צפונית, הרוח המגיעה מהאבה הצפונה והמוסתרת בלב כל נשמה יהודית, והרוח מעוררת את ה"כנור": כנור הוא אותיות נר כ"ו. כ"ו הוא בגימטריה שם ה', ונר מסמל את הנשמה, "נר ה' נשמת אדם". הרוח מעוררת את נשמת האדם, שהיא "שם ה' שמאיר לו כמו נר", כלשון הבן איש חי (בספרו בן יהוידע על מסכת ברכות). דוד רואה ושומע כי הנשמה של העם, נשמתו האלוקית של כל יהודי באשר הוא, מאירה גם בתוך החושך הזה.

כל העולם ישן, אבל דוד המלך שומע בעומק הלילה שהכינור מתנגן. אף על פי שזו רוח צפונית, ש"מצפון תפתח הרעה", הרי מעומק החושך הוא מרגיש בתנועה המניעה את נימי הכינור, נימי הנשמה הקיימת באדם, ומכוח עידוד זה הוא קם ממיטתו ומתחיל לעסוק בתורה כל הלילה.

בכל פעם שאני קורא את השורות הללו בגמרא, לבי מתמלא ברגשות עמוקים מזיכרונותיי האישיים. אני נזכר בלילות בהם הייתי נותר עד

בשם ה' אל-עולם", ואומרים חז"ל: "אל תיקרי 'ויקרא' אלא 'ויקריא' - מלמד שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב". אברהם נטל את היסוד של האמונה בה' והפנה אותו החוצה. הרמב"ם כתב בהלכות עבודה זרה פרק א, שאברהם אבינו היה הולך מעיר לעיר, מממלכה לממלכה, כשהוא מלמד, משכנע ומסביר לכל באי עולם את האמת שעולמנו נברא על ידי ה' אחד יחיד ומיוחד. ובמתק לשונו של הרמב"ם: "התחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אל-לוא אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד, והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה, עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל-עולם, וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירנהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה".

אברהם היה זה שהיה לו הביטחון להוציא את האמונה אל הרחוב ואל חרות העולם ולהשפיע עליו לשנות את מהלכו הטבעי. אברהם הכיר בכוח שלאמיתו של דבר, זה מה שהעולם רוצה ומשתוקק לו יותר מכל. אנשים צמאים לדיבורי אמונה, ומילותיו אכן באו עליהם כטללי תחי.

זה מה שהפך אותו לראש המאמינים.

הרבי היה זה שהבין מיד לאחר השואה האיומה שהיהדות אינה מסוגלת - וגם אינה צריכה - לנהל עוד מלחמת הגנה. יש לנו היכולת להפנות את היהדות החוצה ולצאת לרחוב, ולכבוש את העולם כולו

תחת מלכות ה'. הרבי רומם את "גאון יעקב" של המוני יהודים שחוחים וכפופים, ונטע בהם את ההכרה שהייעוד שלהם להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש" לא נחלש בכהוא זה. הוא הגבר שהעניק לבני דור הנבוכים את העוצמה הפנימית לדעת כי "דבר אלקיניו יקום לעולם", ושהיהדות יש לה בשורה שכל העולם משתוקק לשמוע אותה, מתחיל מעם ישראל עצמו. לחיים לחיים.

האור שלא כבה

בדרך זו נוכל להבין את סיפור הגמרא הידוע: "כינור היה תלוי למעלה ממיטתו של דוד, וכיוון שהגיע חצות לילה, בא רוח צפונית ונושבת בו ומנגן מאליו, מיד היה עומד ועוסק בתורה, עד שעלה עמוד השחר. כיון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמרו לו: אדוננו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה. אמר להם: לכו והתפרנסו זה מזה.

אמרו לו: אין הקומץ משביע את הארי ואין הבור מתמלא מחולייתו. אמר להם: לכו ופשטו ידיכם בגדוד. מיד יועצים באחיתופל, ונמליכין בסנהדרין, ושואלין באורים ותומים".

מה פשר הדברים? האומנם בכל לילה כך היה קורה אצל דוד? בכל לילה הכינור היה מנגן, דוד היה קם ולומד עד אור הבוקר, ועם עלות השחר היו נכנסים פרנסי הדור ואומרים: היהודים רעבים וצריכים

אור הבוקר, לפחות פעם בשבוע - ולעתים קרובות יותר מפעם בשבוע - לאחר שהרבי היה מסיים את ההתוועדות הארוכות שלו בשבתות ובמועדים, וקבוצת 'חוזרים', אלו שהופקדו לעמול לזכור את כל דברי הרבי, היו נפגשים יחד כדי לשחזר את תוכן הדברים לאמיתתו ולהעלותם על הכתב. זכיתי להימנות בתקופה ההיא על קבוצה זו, וכך בליל מוצאי שבת קודש הייתי ער כל הלילה כדי לשחזר ולרשום

את דברי הרבי בהתוועדות השבת.

בדרכי הביתה כדי לפרגן מעט תנומה לעפעפיי, בשעות של לפנות בוקר, היה הרחוב דומם, אבל בדרך קבע הייתי מפנה את ראשי אל עבר חלון חדרו של הרבי הצופה אל הרחוב הראשי, ורואה בו את האור דולק. חשתי ברורות כי כשהעולם ישן, יש אדם אחד – שגילו התקרב לתשעים שנה – שאינו מאפשר לעצמו תנומה. כמה פעמים ראיתי כיצד האור כבה, וחשבתי לעצמי בסיפוק: סוף סוף הרבי ינוח מעט... אך כעבור עשרים דקות-חצי שעה האור כבר גדלק שוב. הרבי לא יכול היה לישון, כי הוא שמע את הכינור של עם ישראל משתוקק להתנגן. איך ממשיך הסיפור בגמרא? עם בוקר נפתחת הדלת ומנהיגי ישראל נכנסים לדוד ואומרים לו: עם ישראל זקוק לפרנסה. זו לא רק שאלה של פרנסה מבחינה חומרית – שיש לשקם את חייהם של המוני עמך ישראל, שרידי אש – אלא זו שאלה של פרנסה רוחנית. הרי "ותרתך בתוך מעי", התורה היא לחמו של העם. העם היהודי ברחבי העולם כולו נזקק להשראה וחזיון החיוביים לו. מי יתן לו את אלו?

אומר דוד המלך: "לכו והתפרנסו זה מזה". זהו כוחה של הקהילה, זה כוחן של הידידות והאחוה. כל אדם מסוגל להשפיע לרעהו, וכל אחד מקבל מחברו. כולם בחזקת נותנים וכולם בחזקת מקבלים. לך יש משהו לתת לי, ולי יש משהו לתת לך.

ברם, מסתבר שזה לא מספיק, "אין הקומץ משיביע את הארי" אומרים חכמי ישראל לדוד המלך. מה עלינו לעשות?

והתשובה שטבע דוד המלך, ואותה הפך הרבי עם עלותו על כס ההנהגה בשנת תשי" – ומאז ועד עתה – לכוח מניע ופעיל, היא בת ארבע מילים: "לכו ופשטו ידיכם בגדוד". צא מעצמך, מן המסגרת הטבעית, ולך לך החוצה, מעבר לגבולותיך – אל מה שאתה עשוי לחשוב שהוא שטח אויב – והכרז שם מלחמה של קודש נגד הבלו העולם הזה, וכבוש את שטחי העולם כולו והקדישים לה, לתורתו ומצוותיה. עליך לחלץ ולגלות את כל הניצוצות הקדושים הקיימים בכל אדם, בכל סביבה ובכל מציאות על פני הארץ.

הרבי לימד שאף אחד לא יכול לומר שהוא פטור או אינו מסוגל לעבודה הזו. כי לכל לאדם יש השפעה, לאחד כישרון בכתיבה, לשני בדיבור, לשלישי יש לב חם, ולרביעי יש ידיים ברוכות. כל אחד יכול להשפיע, וכולם יכולים להצית ניצוצות, לחבק נשמות ולקרוב יהודים לאביהם שבשמיים.

חברים, אין הכוונה דווקא להתפשטות והתפזרות גיאוגרפית. הקריאה של דוד המלך פונה ומבקשת לצאת מאזור הנוחות שלי, להביט לתוך עיניו של יהודי אחר ולשאול אותו: מה אוכל לעשות למענך היום? לפנות לנער מאותגר, לדרוש בשלומו ולהעניק לו תשומת לב אמיתית. זו קריאה להורה או למחנך לגשת אל הילד ולומר לו: אני אוהב אותך ללא תנאים.

"לכו ופשטו ידיכם בגדוד" פירושו: לך ומצא ניצוצות קדושה בכל מקום.

החסיד הרב יעקב יהודה הכט סיפר פעם מה שמע מיהודי בעל מאפיייה בברוקלין, אוד מוצל מאש, על ימי המלחמה הארורה. "הוסענו על ידי הגרמנים מהגטאות למחנות ברכבת של קרונות בקר. היה זה חורף אירופאי קפוא, ואני הייתי בחור צעיר. לידי, על קרקעית הקרון היה מוטל יהודי מבוגר שרעד מקור. הרכבת נסעה לאורך כל הלילה, והלה פנה אלי ואמר לי: אני עומד לקפוא למוות, אנא שפשיף אותי כדי שחום גופי יעלה... אני לא שואל שאלות, אני מחבק אותך ומשפשיף את גופי. נו, כמה זמן כבר אדם יכול לשפשיף משהו? זרועי הייתה מותשת ועצרת, אבל דקה לאחר מכן הוא פנה אלי שוב בתחינה: אל תעזור, אנא המשך. ואני ממשיך וממשיך ככל יכולתי. עייפותי גברה, שמורות עיניי נעצמו מאליהן, כל גופי כואב ואני כמעט מתייאש מהיהודי שלצדי, אבל לא יכולתי לעמוד בהפצרותיו. במשך לילה שלם הוא גרם לי לשפשיף את גופו לכל יקפא למוות.

"כשהשמש זרחה וקרני האור נכנסו לקרון הבקר, הבטתי סביבי וראיתי לחרדתי כי מתוך כל הנוסעים בקרון – שני אנשים בלבד שרדו את הלילה, אני ושכני. הוא שרד כי מישוהו אחר חיכך את גופו כל הלילה, ואני שרדתי כי שפשפתי מישוהו אחר כל הלילה. הוא שרד כי מישוהו דאג לשמור על חומו, ואני שרדתי כי הענקתי חמימות לזולתי...". ולענייננו נאמר: אתה רוצה השראה אמיתית? אתה רוצה להתחמם? אין לך ברירה כי אם לחמם אחרים. צא החוצה וקח עמך ממעיינות

התורה ומשמניה של היהדות והחסידות, ופעל להתפשטותם על פני חוצות – "אל תיקרי ויקרא אלא ויקריא".

אבל, חברים יקרים, זה לא קל בכלל להישאר חם ומלא השראה תמיד. כשנתקלים בחושך סמיך, בכאב עמוק ובמבוכה נפשית, המשימה להיות ממוקד ונחוש להביא אור של גאולה קשה שבעתים.

כאן באים לעזרתנו שלושת השלבים בשאלת עצה מסיפור הגמרא: "יועצים באחיתופל, ונמלכין בסנהדרין, ושואלין באורים ותומים".

אחיתופל הוא חכם הדור. "ועצת אחיתופל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים פן כל עצת אחיתופל גם לדוד גם לאבשלם". כאשר אתה רוצה להשפיע על אחרים, אתה צריך להיות כאחיתופל – להיות חכם לב ורגיש לזולת ולתנאי המקום אליו אתה הולך. לכל מקום יש המאפיינים והגיבונים המיוחדים לו, ואי לכך עליך להשתמש במאזני השכל והלב כדי שמלאכתך תצליח ותתקבל על לב השומעים ולא תרחיק אותך מהם. אחיתופל מסמל את שיא השכל האנושי, והדבר רומז על הצורך להשתמש בחכמה וברגש כדי לחדור לכל מקום בהתאם לתכונתו המיוחדת, ובסגנון חז"ל "אזלת לקראת הלך בנימוסיה".

יחד עם זאת מגיע השלב השני: הסנהדרין, הם המייצגים הנאמנים של חכמת התורה והוראותיה. לא יוצאים למלחמה סתם כך וללא הכנה והיערכות נכונה, עליך לדעת הדק היטב מה אומר השולחן ערוך ביחס לכל ענין וענין, מה מותר ומה אסור, איזה ניצוצות אפשר להעלות ולקדש ואיזה יש להרחיק ולדחות עד ביאת המשיח. תלמידיו של הרבי ידעו ויודעים שבלי שולחן-ערוך לא זיזים. יסוד היסודות במלאכת הפצת היהדות הוא הדקדוק בענייני הלכה.

והשלב השלישי – ייעוץ באורים ותומים. יש לגשת אל הכוהן והשופט אשר יהיה בימים ההם, אלה "ראשי אפסי ישראל" שבכל דור ודור. לך אל הצדיק, רועה ישראל, או אל ספריו וכתביו, שהוא ידריךך כיצד תלך למישרין ויברכך שחפץ ה' בידך יצליח.

האימאות המתלוננות

הרבי הוסיף למילון המושגים שלנו המון מילים ומושגים חדשים. אחד מהם הוא הערך של 'אחדות ישראל' במלוא מובן המילה וערכות מוחלטת בין איש לרעהו. תמיד מפעימה אותי העובדה שהרבי היה שולח 'מכתב כללי' פעמיים בשנה – לפני ראש השנה ולפני חג הפסח – ובו מסר מיוחד ואקטואלי מתכני החג, ואתם יודעים

למי הוא ייעד את המכתב? "לכל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם, ה' עליהם

יחיו". הרבי ניסח מסר וכיוון אותו אל כל יהודי, כמשה

בדורו. הרבי הסביר

לכל תלמידיו ושומעי לקחו: אל תסתכל על עצמך כאדם

מבודד, וכמי ש ד ו א ג

לקהילה או למשפחה

ש לך ב ל ב ד

כל יהודי וכל יחיד

אחר אי ו ק ש ו ר

בני משפחתי, העליתי על הכתב באריכות את הנעשה איתי בחודשים האחרונים וחתמתי בבקשת ברכה להצלחה. מי שהיה על קברו של הרבי, ברובע קווינס בניו יורק, ודאי זוכר שבחדר הכניסה למתחם ניתן לצפות בתיעודי וידאו מהרבי, משיחותיו התורניות ופגישותיו עם אנשים שונים כשהוא מאציל מברכותיו. נעמדתי לתומי, וצפיתי בסיומה של התועודות - אחת מני רבות - בבית מדרשו, אז כפי המנהג היו עוברים לפניו שורת אברכים ותלמידים שהרבי היה נותן להם אגודות של שטרות דולרים כדי לחלקם בין המשתתפים בהתועודות ולזכות אותם במצוות הצדקה, שהרבי עורר כה רבות על קיומה.

מה היה המשותף בין האברכים ותלמידי הישיבה שעברו במסגרת זו לפני הרבי - הם היו נקראים 'טנקיסטים'. צעירים ומבוגרים שהיו נוסעים ב'טנקי המצוות' המפורסמים ברחובות ניו יורק ובמקומות אחרים, על מנת לפגוש יהודים ולזכות אותם במצוות תפילין ועוד, במסגרת 'מבצעי המצוות' עליהם הכריז הרבי. אלפי-אלפים של יהודים החלו את דרכם חזרה לחיק היהדות דרך אותם מפגשים אקראיים ברחובות הערים עם הטנקיסטים הללו.

כך אני עומד וצופה בעוברים לפני הרבי, כשפתאום נרעשתי כולי: הנה אני מופיע כתלמיד ישיבה צעיר ועובר על פניו של הרבי בדרכי לקבל כחבריי שטרות של דולר לצדקה. כנראה מפני שהייתי צעיר למראה, הרבי עצר אותי ושאל: האם גם אתה טנקיסט? השבתי בחיוב, והרבי הושיט גם לי אגודת שטרות.

נו, חברים, תגידו בכנות: כמה סיכויים ישנם שבדיוק כשאבוא אל מקום מנוחתו של הרבי, שם ביקשתי ברכה להצלחה בכל מעשתי, אגלה את עצמי עובר לפניו כשהרבי שואל אותי: האם אתה הולך בשליחותי?

זה באמת היה רגע פלא-פלאים. הרגשתי במוחשיות רבה כיצד נשמת הצדיק אינה מסתלקת מצאן מרעיתו, ו"מה להלן עומד ומשמש - אף כאן". תורתו של הרבי והוראותיו בהנהגת הדור שרירות וקיימות כמאז ומקדם, ואדרבה נראה כי הן הולכות ונעשות משמעותיות יותר מיום ליום. ובמקרה שלי, מהדהדת בי תמיד השאלה: האם אתה טנקיסט?

לכל יהודי אחר בעולם כולו. בעיני הרבי, כשכל יהודי הוא חלק מהקהילה שלו, הרי שאם אין מקווה בקאבול שבאפגניסטן ראה בכך הרבי את אחריותו. ואם לא הייתה שחיטה כשרה בהודו, הרבי הרגיש שמחובתו לדאוג לכך. ואם היה יהודי בסידני שבאוסטרליה שנוקק למצות לפסח, הרבי עשה מה שעשה כדי למלא את חסרונו.

הרבי לא גרס את דבריו של קין, "השומר אחי אנכי?!" **עבור הרבי, המוטו היו דברי יוסף הצדיק: "את אחי אנכי מבקש".** וכמו שהיה מצטט לרוב את דברי הבעש"ט על מאמר חז"ל "כל ישראל ערבים זה בזה" - ערבים הן מלשון ערב הצריך לשלם את ההלוואה, וכך ביכולתו ומחובתו של כל יהודי לערוב ולקחת אחריות בעד חברו; כמו כן, ערבים פירושו גם מעורבים ומאוחדים יחד; וגם ערבים - פירושו גם ערב לחיך, כל יהודי הוא מתוק לחברו.

הרב משה גריילק ע"ה, העורך הותיק של עיתון 'משפחה', כתב פעם סיפור נפלא שחווה בעצמו.

בשעתו, כששימש בתפקיד חינוכי בברזיל למשך כמה שנים, היו בעיר המדוברת שני בתי ספר יהודיים, וכל אחד מהם היה קטן דיו כדי להיאבק כלכלית על קיומו. אי לכך, נפגשו הנהלות שני המוסדות והחליטו כי למרות הבדלי ההשקפות והשוני ביניהם, משתלם כלכלית יותר לאחד את בתי הספר.

באחד משני בתי הספר היה מנהל חסיד חב"ד, שליחו של הרבי, והנהלות הציעו שהוא יהיה המנהל של המוסד החדש והממוזג. ברם, לה, אף שאכן היה מוכר כפדגוג ומחנך גדול, השיב שכחסידי של הרבי לא ירים את ידו ורגלו ללא ברכתו, והוא שלח אפוא מכתב לניו יורק בו סיפר לרבי על הנושא. **תשובת הרבי שהגיעה, הייתה מפתיעה. הרבי השיב כי אין זה רעיון טוב שבתי הספר יתאחדו, והם חייבים להישאר נפרדים.** המנהל חזר אל הממונים עליו ואמר: אני מצטער, אבל הרבי לא חושב שהמיוזג הוא רעיון טוב ואינני יכול לקחת חלק בכך. אם אתם רוצים לפטר אותי מתפקידי - אבין לרוחכם. למעשה, הם כל כך אהבו את המנהל הזה, ולכן שני בתי הספר נשארו פתוחים.

שנה לאחר מכן הגיע המנהל לניו יורק ונכנס אל הרבי ליחידות. הוא שיתף את הרבי בכך שאנשי הקהילה לא אהבו את התשובה, והדבר גרם לכולם לחוסר הבנה כלפיו. והוא שאל: מה הוא יכול להגיד להם ולנמק את הצעד שעשה?

תוכן התשובה שהרבי אמר לו הוא, שחלק מהטבע של אימהות יהודיות טובות זה שהן רוצות את החינוך הכי טוב עבור ילדיהן. לעתים תכופות, האימהות מתלוננות על בתי הספר: המורה לא טוב. המנהל לא טוב. הממלא מקום לא טוב, הילדים האחרים בכיתה לא טובים וכו' וכו'. אבל - אמר הרבי - בקהילה כמו ברזיל, אם יש ילד באחד מבתי הספר והאמא לא מרוצה מהיותו שם, מה היא יכולה לעשות? היא תוציא את הילד או הילדה מבית הספר האחד ותכניס אותו לבית הספר היהודי השני. אבל מה קורה אם אין בית ספר יהודי אחר? היא תוציא אותו מבית הספר ותכניס אותו לבית הספר הציבורי הגוי, והילד או הילדה יימנעו מחינוך יהודי! לכן בקהילה כמו ברזיל מוכרחים להיות שני בתי ספר יהודיים!...

על זה הוא לא חשב, הודה המנהל. ואכן, כשחזר לברזיל שיתף את הסיפור עם מועצות המנהלים של שני בתי הספר, וכולם התפעלו ואמרו: כך חושב מנהיג יהודי...

האם אתה טנקיסט

כשהתחילה מגפת הקורונה, לא הייתי על קברו של הרבי במשך כמה חודשים רצופים. הפעם הראשונה בה נסעתי לשם הייתה בערב ראש חודש תמוז, לכבוד יום ההילולא וגם לכבוד יום הולדתו. הלכתי עם

הכשרת מנחים למיניות ואינטימיות בזוגיות

בשיתוף היחידה לפיתוח מקצועי של אוניברסיטת בר אילן ומוכר לשבתון

נפתחה הרשמה לשנת תשפ"ה מחזור 12-13

קורס ייחודי המשלב פרקטיקות מעולמות הגוף - נפש יחד עם ידע מערבי אקדמי.

תגוון כלים מעולמות: תרפיית המפגש, קונסטלציה, התמקדות, מגע, טאו סיני, תרפיה באומנות, אימון וכמובן יעוץ מיני.

פתרון קונפליקטים רגשיים ופיזיים בתחום האינטימיים.

קורס ייחודי המשלב פרקטיקות מעולמות הגוף - נפש יחד עם ידע מערבי אקדמי.

תגוון כלים מעולמות: תרפיית המפגש, קונסטלציה, התמקדות, מגע, טאו סיני, תרפיה באומנות, אימון וכמובן יעוץ מיני.

פתרון קונפליקטים רגשיים ופיזיים בתחום האינטימיים.

קורס ייחודי המשלב פרקטיקות מעולמות הגוף - נפש יחד עם ידע מערבי אקדמי.

תגוון כלים מעולמות: תרפיית המפגש, קונסטלציה, התמקדות, מגע, טאו סיני, תרפיה באומנות, אימון וכמובן יעוץ מיני.

פתרון קונפליקטים רגשיים ופיזיים בתחום האינטימיים.

הנחה לדישום זוגי

פרקטיקה יישומית

מוכר לשבתון

תעודה מקצועית מהיחידה לפיתוח מקצועי פקולטה לחינוך אוניברסיטת בר אילן

המסלול בהובלת המרצים הבכירים והנתון ויסקה שומר יועצים לזוגיות ומיניות. מקימי 'כלים שלובים' מרכז להתפתחות אישית וזוגית

אפשרות למסלול בוקר פרוטנלי באוניברסיטה או למסלול ערב ביום. בין המרצים - ד"ר יניב אפרתי, ד"ר דגן לוב, ד"ר אשורית ברט.

לקבלת סיליבוס וקביעת ראיון **בוואטסאפ < ניצן 050-2293355**

לפרטים נוספים כנסו לאתר של בר אילן

אני רוצה להיות מחובר לעולם התורה ולעבודת ה' ארץ ישראלית, אבל לא יודע מאיפה להתחיל.

'תורת ארץ ישראל' אינה סוללת חלילה דרכים חילופיות לכל דברי רבותינו הקדושים והעליונים שבכל הדורות.

אדרבה, כשם שהענפים שונים מאוד מהשורשים והם יונקים ומתפתחים מתוכם, כך תורת ארץ ישראל אינה עולם חילופי אלא פרח חדש ומופלא שממשיך מתוך היניקה מכוח תורתם של רבותינו בכל הדורות. היא מתבטאת בין היתר בהדגשת האהבה והשמחה שבעבודת השם כהכנה לגאולה כבר בתורת החסידות, ונוספה לה תורת מרן הרב קוק שהבליטה את האור והמרחבים שבעבודת השם בכל מלוא העולם. למעשה, מעיינותיהם הלא מפכים לפנינו, אנו מוזמנים ללגום ולהרוות את צימאוננו מפי כתבם ומפי תלמידיהם, וביותר בשעות האלה מתוך גבורת הניצחון על הרע העולמי ולידת הטוב שיאיר לעולם כולו.

איך משלבים בין להיות שמח בחלקו לבין שאיפה לגדולה?

ההנחה בשאלה היא שיש סתירה בין מדרגת החיים שמופיעה בנו כבר, ובין שאיפות גדולות למטרות עליונות. כאילו שיש איזון מחיצה בין מה שכבר קיים לבין מה שאינו קיים עדיין, ורק אם נצא מגדרנו נוכל להגיע אליו. אך האמת היא שהצמחים, לדוגמה, פורחים באופן טבעי מתוך הדרגה הנוכחית שלהם בלי שום משבר, מחסום מדומיין או תקרת זכוכית בלתי עבירה. אדרבה, החיים הנוכחיים הם הגדלים והמתפתחים, ולעצור אותם זה מה שמנוגד לטבעם.

כשאדם שמח בחלקו הוא איננו צריך להוסיף משהו בדמות "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי", משום שכשהוא מתבונן בחלקו הוא רואה שבעצם הוא כבר כולל בתוכו את הרצון העמוק להגיע ל"מעשה אבותיי". הפתרון הוא לא למצוא את הנקודה והמיקום של המעבר מקבלה עצמית לשאיפות שמעבר לי, אלא למצוא באופן טבעי את השאיפה לגדולות באותו חלק שבו אני שמח ושממנו הצמח כל גדולה בעתיד.

מה היה קורה אם היינו יכולים לעשות MRI לנשמה שלנו?

לעיתים זה נכון ואפשרי להעתיק מושגים מעולם אחד לעולם אחר ולעיתים לא. כשחז"ל השתמשו במשלים כדי להסביר עניינים עליונים הם השתמשו במושגים כמו מלך ובן יחיד, המרמזים על מלכו של עולם וישראל בנו בכורו. יש להעמיק בהבנה מה דומה ומה שונה בין המשל לנמשל, אך רבותינו יצרו שפה שהחלוקה בין הדומה לשונה היא טבעית במידה לא מבוטלת ומוכנת מאליה. אבל ישנם משלים שהמעלה הזו לא חלה לגביהם, והניסיון להעתיק מושגים מעולם למשנהו עלול לגרום לנו לירידה בדרגה, שלא לומר הגשמה והכוונה לעניינים חיצוניים ושטחיים. ואף על פי שהדבר נתון לשיקול דעתו והרגשתו של המעיין, אנשים שנגעו בפנימיות התורה רגילים לרגישות גבוהה שלא להגיע לטעות ולשטחיות. ולכן השימוש במשל ממכשיר טכני ומכני על הנשמה עלול לעניות דעתי יותר להפריע מאשר לעזור.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com • קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ת"ס

את מוכנה לשינוי?

את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך לחשב מסלול מחדש

הצעד הבא שלך הוא לימודי סיעוד!

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמיות לסיעוד בבי"ס לאחיות ע"ש טסלר בבי"ח לניאדו

השמה מיידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות